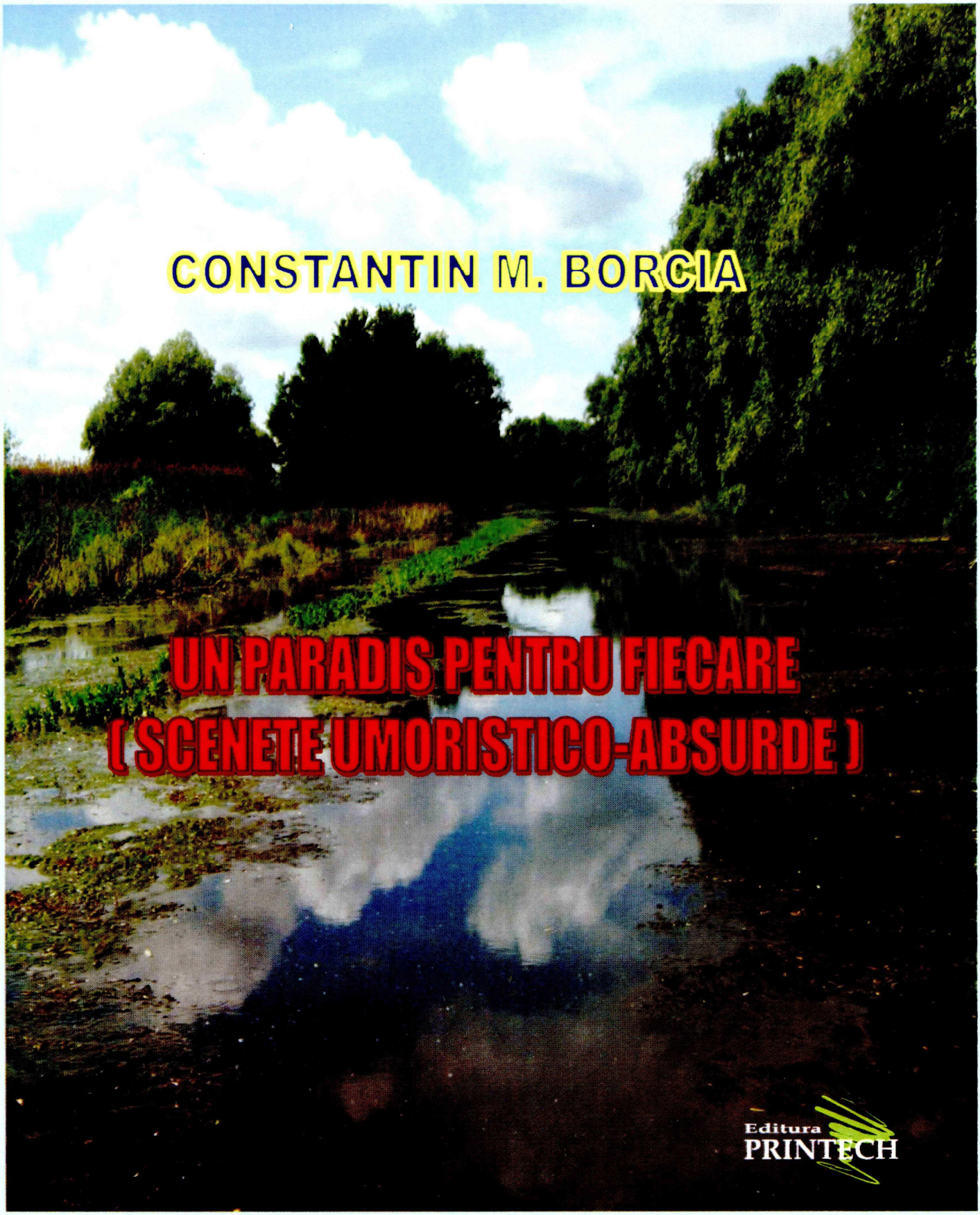
CONSTANTIN M. BORCIA
UN PARADIS PENTRU FIECARE
(SCENETE UMORISTICO-ABSURDE)
Editura
PRINTECH

Editura Printech
Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior – Cod CNCSIS 54

TIPAR:
S.C. ANDOR TIPO S.R.L. - EDITURA PRINTECH
Str. TUNARI, nr. 11, sector 2, BUCUREŞTI
Tel./Fax: 021.211.37.12; 021.212.49.51
E-mail: andortipo@yahoo.com

SIMTEX-OC ISO 9001 REGISTERED C.615.0.01.11. C.1303.1.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BORCIA, CONSTANTIN
Un paradis pentru fiecare : (scenete umoristico-absurde) /
Constantin M. Borcia. - București : Printech, 2011
ISBN 978-606-521-779-9

821.135.1-7

Tehnoredactare computerizată: Constantin Borcia
Coperta și ilustrațiile interioare: Constantin Borcia
Traducerea în limba engleză: http://translate.google.ro/?hl=ro&tab=wT#

Contact:E-mail: cborcia@yahoo.com, robiacon@gmail.com, București, România

© Copyright 2011
Orice asemănare dintre personajele, evenimentele sau instituțiile care apar în scenete este întâmplătoare ! Se poate considera că scenetele au și un caracter de pamflet.
Autorul își asumă responsabilitatea privind conținutul lucrării.
Reproducerea integrală sau parțială a textului prin orice mijloace, fără acordul scris al autorului sau fără citare, este ceva incredibil !

CONSTANTIN M. BORCIA

UN PARADIS PENTRU FIECARE

(SCENETE UMORISTICO – ABSURDE)

A PARADISE FOR EVERY
(THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)

- În aceste scenete am dorit să prezint acele vise sau fantezii în care umorul şi absurdul sunt mai bine evidenţiate…

- In these sketches I wanted to present those dreams and fantasies in which humor and absurdity are more visible ...

"Viaţa nu e o şcoală de maniere elegante. În viaţă, fiecare se exprimă aşa cum ştie."
JAROSLAV HAŠEK

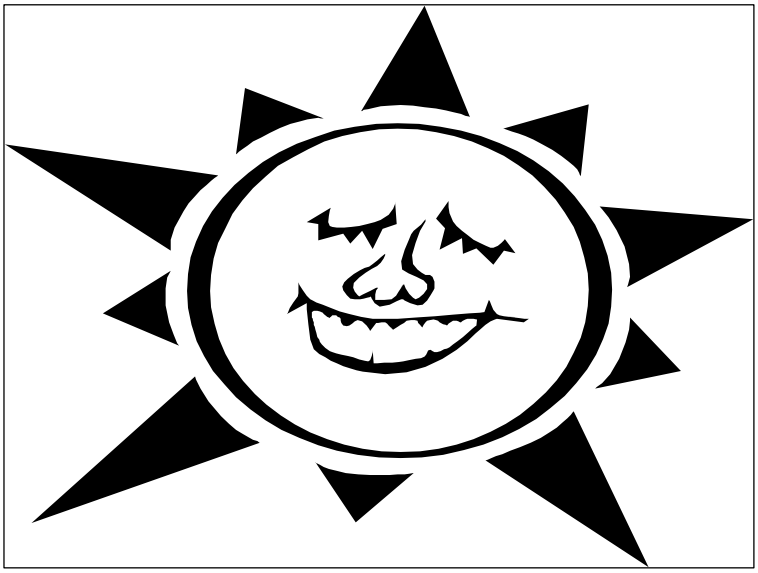

UN PARADIS PENTRU FIECARE
(SCENETE UMORISTICO-ABSURDE)
A PARADISE FOR EVERY
(THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)

Tehnoredactare computerizată: Constantin Borcia
Coperta şi ilustraţiile interioare: Constantin Borcia
Traducerea în limba engleză: http://translate.google.ro/?hl=ro&tab=wT#

Contact:E-mail: cborcia@yahoo.com, robiacon@gmail.com, Bucureşti, România

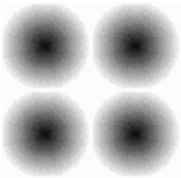

Orice asemănare dintre personajele, evenimentele sau instituțiile care apar în scenete este întâmplătoare ! Se poate considera că scenetele au şi un caracter de pamflet.
Autorul îşi asumă responsabilitatea privind conținutul lucrării.
Reproducerea integrală sau parțială a textului prin orice mijloace, fără acordul scris al autorului sau fără citare, este ceva incredibil !

Bucureşti
ROMÂNIA
2008 - 2011

UN PARADIS PENTRU FIECARE

(scenete umoristico – absurde)

CUPRINS

INTRODUCERE / 4

1. **SURPRIZELE LUI AMALTEEA / 6**
2. **REMANIERE / 11**
3. **FOTBALUL MODERN... / 18**
4. **ÎNTÂLNIREA CU O PISICĂ NEAGRĂ.../ 23**
5. **O ÎMPUŞCĂTURĂ PRIN TELEFON / 32**
6. **O SESIUNE DE COMUNICĂRI ŞTIINŢIFICE / 43**
7. **DEZBATERI PARLAMENTARE... /47**

Texte în engleză / TEXTS IN ENGLISH / 56

INTRODUCERE

Am ezitat îndelung, până să mă decid să redactez şi apoi să public aceste scenete… Iniţial voiam să scriu ceva amuzant, pentru a mai alunga din plictiseala unor zile sau pentru a mai înveseli unele zile obositoare sau dureroase… Iniţial au fost scrise sub forma unor schiţe umoristice, apoi sub influenţa lui Ion Luca Caragiale şi a lui Eugen Ionescu am încercat şi acest gen literar… În ce măsură am reuşit, nu prea ştiu… Aceste scenete, au fost mai întâi nişte vise, cu un caracter mai deosebit, nişte vise mai vesele, pe care am încercat apoi să le redau în cuvinte… Poate că unii, care vor binevoi să citească aceste scenete, se vor simţi lezaţi în vreun fel, dar trebuie să precizez că orice asemănare de nume, prenume, instituţii, situaţii, evenimente, etc. este pur întâmplătoare…
Nu am intenţionat să iau în băşcălie pe nimeni şi nimic…
Se ştie că distanţa de la ilaritate la iritare este de… un pas, totuşi nu trebuie uitat că… în definitiv...

"Cea mai pierdută dintre zile este aceea în care n-ai râs..."
CHAMFORT

De asemeni, nu trebuie uitat că...
"Este comic orice aranjament de acte şi de evenimente care, inserate unele în altele, ne dau iluzia de viaţă şi senzaţia netă a unui aranjament mecanic."
HENRI BERGSON

La fel, nu trebuie uitat că...
"Între a nu fi şi a fi, e o nemărginire, faţă cu care deosebirile de durată a fiinţelor sunt reduse la nimic."
ION LUCA CARAGIALE – CÂTEVA PĂRERI, pag. 663

În sfârşit, nu trebuie uitat că...
"Spiritul şi umorul – dacă există vreo deosebire între ele, aceasta este numai în timp: ca fulgerul şi lumina electrică. Amândouă sunt, vădit, din acelaşi material, însă spiritul este o izbucnire vie, instantanee şi nu lipsită de primejdie, pe când umorul face pozne şi se desfată cu înflorirea subiectului."
MARK TWAIN

După ce am terminat de redactat, aceste scenete, chiar am avut un vis… Am visat că mă aflam în faţa unei comisii, alcătuită din oameni sobri, foarte serioşi, iar unul dintre aceştia, îmi ţinea un discurs, cam în felul următor…

"Cum de ţi-ai permis să iei în derâdere surprizele, festivităţile, remanierile, fotbalul, detectivii, dezbaterile parlamentare, etc., etc., etc., adică ceea ce apare în prăpăditele tale de scenete… Faci băşcălie de toţi şi de toate, de parcă tu ai fi buricu' pământului ! Aduci băşcălia la rang de literatură !… "

Am încercat, timid, să spun că... ”nu am făcut băşcălie de nimeni şi de nimic, tot ceea ce am scris, nu înseamnă băşcălie, este pur şi simplu… fantezie... fiecare dintre noi are un paradis al său, iar în ceea ce mă priveşte, fantezia este paradisul meu !...”
Individul, s-a supărat şi a strigat…

“Despre ce paradis vorbeşti dumneata ? Ce fantezie ?... În fond, cine te crezi ? Laureat al premiului Nobel ? Ce contribuţii ai dumneata la dezvoltarea culturii ? Şi pe lângă toate astea, nici nu ai prea mult umor ! Sau, dacă vrei, ai un fel de umor insipid, incolor şi inodor !… În consecinţă comisia ce cu onoare o conduc, în urma a numeroase deliberări, a hotărât…”

Şi aici m-am trezit, înspăimântat, tremurând de frică… Nu înţelegeam ce înseamnă... umor insipid, incolor şi inodor ?... Şi zilele au trecut, dar mă tot întreb… oare ce a hotărât comisia aceea, în urma a numeroase deliberări ? Ce a hotărât ?… Oare voi afla vreodată ? De fapt, dacă stau bine şi mă gândesc, nu vreau să aflu niciodată !… În fond, cine vrea să citească şi să râdă… foarte bine, cine vrea să citească şi să se enerveze, iarăşi, foarte bine, iar cine nu vrea să citească, din nou, foarte bine !… În orice caz, eu am scris aceste scenete, gândindu-mă la sfatul lui FRANÇOIS RABELAIS...

”Bucuraţi-vă aşadar, dragii mei prieteni, şi citiţi cu inima veselă cele ce urmează, spre desfătarea voastră trupească şi folosul rărunchilor.”

Toate cele bune,
Dr. Chim. Constantin Borcia

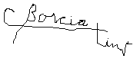

SURPRIZELE LUI AMALTEEA

PERSONAJELE

AMALTEEA DUŞMĂNOIU – suplă, înaltă de vreo doi metri, păr negru lung de un metru, foarte îndrăzneaţă…

GOGOMÂRLĂ - tip scund, îndesat, jovial, colegul "prezentator" al Amalteei, de fapt face mai mult figuraţie…

TONŢICĂ - tip de vreo 60 de ani, îmbrăcat în zdrenţe, cu păr lung şi ciufulit, cu o barbă lungă şi albă…

POPÂNDOAICA - o individă grasă şi înfofolită cu multe blănuri scumpe…

SOLDĂŢELUL - un soldat încălţat cu nişte bocanci imenşi…

COCÂRŢĂ - un individ chel si burduhănos**...**

VĂSUICĂ PANTELIMON – alt individ chel şi burduhănos…

SURCICĂ PURCICĂ MACAROANE - alt individ gras şi îndesat, cântăreţ …

[Scenă… Public…]

AMALTEEA *[zbiară]:* Stimaţi telespectatori şi spectatori, iată că ne aflăm acum la emisiunea de varietăţi şi divertisment, "Surprizele lui Amalteea Duşmănoiu" sau mai pe succint, "Surprizele lui Amalteea" sau "Surprizele lui Duşmănoiu", cu numărul un miliard ! La acest număr a ajuns emisiunea mea, să se ştie şi să fie foarte clar pentru toată lumea ! Voi începe acum cu o surpriză, bineînţeles… Surpriza cu care încep emisiunea, este noul meu colaborator, coprezentator, mai bine zis pe noua mea slugă şi pe noul meu papagal, Gogomârlă !… Haide aplaudaţi-mi papagalul !…

[Apare în scenă un tip scund, îndesat, jovial, care face plecăciuni… Publicul aplaudă frenetic…]

AMALTEEA *[zbiară]:* Gata, gata, ajunge ! Haide, Gogomârlă, zi şi tu ceva, ce dracu' !

GOGOMÂRLĂ *[se bâlbâie]:* Mu-mul-ţumesc, Am-am-altee- heeaa !…

AMALTEEA *[zbiară]:* De ce dracu' te bâlbâi, Gogomârlă ? Că nu te mănâncă nimeni ! Deocamdată ! Fi atent, că dacă mă enervezi, te pleznesc ! Şi te mănânc cu fulgi cu tot ! Gata, ajunge cu aplauzele !… Să începem emisiunea !…

[Amalteea se aşează lângă un tip de vreo 60 de ani, îmbrăcat în zdrenţe, cu păr lung şi ciufulit, cu o barbă lungă şi albă…]

AMALTEEA *[zbiară]:* O altă surpriză colosală este domnul acesta care se numeşte Tonţică !… Nu-i aşa domnu' Tonţică, nu-i aşa, că aţi avut, acum trei ani, un curcan de care nu mai ştiţi nimic şi de care aţi fost îndrăgostit ?…

TONŢICĂ *[timid]:* Aşa este, dar de unde ştiţi, cine v-a spus ?

AMALTEEA *[zbiară]:* Avem noi prietenii noştri care ne informează**...** Şi nu-i aşa că acest curcan se ţinea după dumneavoastră tot timpul ?

TONŢICĂ *[timid]:* Aşa este, dar de unde ştiţi ?

AMALTEEA *[zbiară]:* Ehei, tatae, noi ştim multe şi mărunte ! Aşa este că într-o dimineaţă curcanu' a dispărut fără urmă ?...

TONŢICĂ *[timid]:* Aşa este, dar de unde ştiţi ?...

AMALTEEA*[zbiară]:* Te rog să încetezi cu întrebarea asta idioată şi obsedantă ! Eşti cumva obsedat ? Rău ai ajuns tatae, că ai devenit obsedat la vârsta asta ! Să nu crezi că te invitam la emisiune, dacă nu ştiam totul, absolut totul, reţine, despre povestea asta ! Şi ia spune, nenicule, unde crezi că a dispărut curcanul ?

TONŢICĂ *[timid]:* Nu ştiu, doamna Amalteea, dar de când a dispărut, scumpul şi adoratul meu curcan, duc o viaţă de nedescris, parcă aş fi în iad, nu mai am linişte, nu mai dorm, nu mănânc decât tărâţe şi coji de ceapă şi câteodată, coji de seminţe de dovleac şi coji de nucă, nu mă mai uit la televizor, pe care l-am aruncat la gunoi, nu mă mai duc la piaţă, nu mă mai spăl, nu mă mai bărbieresc, mă îmbrac numai şi numai în zdrenţe, nu mă mai tund, şi în schimb beau tot timpul, beam spirt medicinal şi rachiu dublu rafinat !...

AMALTEEA *[zbiară]:* Ei bine, tatae, a venit şi momentul fericirii, pentru dumneata ! Nişte vecini, ne-au informat, noi am căutat şi... iată ! Surpriză, surpriză ! Curcanul dumitale este aici !... Să vină curcanul !...

[O uşă se deschide şi apare un curcan bătrân, care se împleteceşte, mai face un pas, iar stă şi tot aşa. Tipul se ridică de pe scaun şi se repede la curcan... Îl ia în braţe, îl pupă, plânge, strănută, etc... Lumea din sală, este emoţionată, plânge, sughiţă... Amalteea, zâmbeşte şi în cele din urmă strigă radioasă...]...

AMALTEEA *:* Stimaţi telespectatori, iată emoţionanta regăsire dintre nenorocitu' ăsta de curcan şi ţapu' ăsta bătrân', care se numeşte... Tonţică şi care este proprietaru' curcanului, aş vrea să îl văd friptură, în sos picant ! Această regăsire nu ar fi fost posibilă fără vecinii lui tatae, doamna şi domnul Păsculete Maimuţică şi fără serviciul de hingheri al capitalei, mai precis fără directorul Pupăzan Mumulică ! Şi acum, o imensă surpriză, celebra cântăreaţă Popândoaica, venită tocmai din Oceanul Îngheţat, va cânta pentru dumneavoastră celebrul şlagăr „Ţurţuri, ţurţuri şi iar ţurţuri..."

[Intră în scenă o individă grasă şi înfofolită cu multe blănuri scumpe, şi care începe să cânte, fără acompaniament]

POPÂNDOAICA *[ţipă, cântă]:*

Dragii mei ţurţuri, ce mult vă îndrăgesc, după voi tânjesc,
În capul meu odată, voi aţi căzut, şi un imens cucui voi mi-aţi făcut,
Atunci eu am oftat, şi spre paradis eu am zburat,
Am părăsit lumea asta plină de neajunsuri, iar paradisul era plin de ţurţuri !
Nimic nu mi-a mai trebuit, pe aceste meleaguri,
Decât pe voi, scumpii mei ţurţuri, ţurţuri şi iar ţurţuri !...

[Popândoaica zbiară, cântă, se mişcă pe scenă, urlă, latră, miaună, guiţă...]

AMALTEEA *[zbiară]:* Gata, ajunge Popândoaico, ajunge ! Îmi plezneşte capul de atâţia ţurţuri, parcă mi-au căzut mie în cap, nu ţie !… Acum mă voi aşeza lângă un ditamai soldăţelul… care este încălţat cu nişte bocanci enormi…

[Amalteea se aşează lângă un soldat încălţat cu nişte bocanci imenşi şi îi zice...]

AMALTEEA *[zbiară]:* Ei soldăţelule, căţelule, ce bocanci mari ai ! Cine dracu' ţi i-a dat ?

SOLDĂŢELUL *[timid]:* Doamna Amalteea, bocancii ăştia sunt ai lui tatae, care îi are de la tataia lui, care îi are de la tataia lui şi aşa mai departe ! Sunt de pe vremea lui Ştefan cel Mare !...

AMALTEEA *[zbiară]:* Nu sunt chiar aşa vechi !… Eu am nişte sandale de pe vremea lui Tutankamon ! Tutankamon pe când încă era faraon al Egiptului, nu se mai descălţa de aceste sandale ! Dar până la urmă a fost nevoit să renunţe la ele şi aşa sandalele au ajuns la mine ! Şi ce vrei să faci cu bocancii, soldăţel mic şi drăgălaş ce eşti ?…

SOLDĂŢELUL *[timid]:* Să îi port în continuare şi să îi las moştenire !…

AMALTEEA *[zbiară]:* Ba nu... Pentru că iată surpriza ! Directorul Muzeului de Arheologie, domnul Cuţulache Eunichie, îţi va cumpăra bocancii pentru o sumă record de un miliard de lei, suma asta include şi Taxa pe Valoarea Adăugată, care se mai numeşte şi TVA şi de asemenea, suma asta include şi alte impozite şi care bocanci vor fi expuşi la loc de cinste în vitrina Muzeului de Arheologie ! Cu un miliard de lei îţi vei putea cumpăra apoi, mii şi mii de perechi de bocanci ! Ce zici de asta soldăţoiule, micuţule ?

SOLDĂŢELUL *[timid]:* Ce să zic, doamna Amalteea ?... Nu prea vreau să mă despart de bocancii ăştia ! Cu bocancii ăştia a fost încălţat străbunicu' când a fost la război ! Dar hai, fie, am să o fac şi pe asta, cu toate că un miliard de lei, mi se pare foarte puţin ! Dar să vă mai spun ceva… Mai am nişte papuci care au aparţinut lui mama mare şi care îi are de la bunică-sa, care îi are mai departe de la bunică-sa şi aşa mai departe, cea care i-a încălţat pentru prima dată, a fost faraoana Egiptului, Cleopatra ! Pentru perechea asta de papuci nu accept o sumă mai mică de una sută miliarde de dolari, să fie clar !…

AMALTEEA *[zbiară]:* Bravo, asta zic şi eu vechime ! Cine se oferă să cumpere perechea de papuci ? Nimeni ? Odată, de două ori, de trei ori ! Domnul de colo !…

[Se duce la un individ chel si burduhănos...]

AMALTEEA *[zbiară]:* Vreţi să cumpăraţi perechea de papuci ? Chiar dumneavoastră, domnule Cocârţă ?!

COCÂRŢĂ *[strigă]:* Da, doamna Amalteea, chiar eu, Cocârţă în persoană, marele şi inegalabilul Cocârţă ! Voi fi încălţat cu aceşti papuci pe vreme de ploaie, de arşiţă, de furtună, de grindină, de caniculă, de cutremure de pământ şi de tornade ! Nu voi mai descălţa aceşti papuci, nici măcar pentru a schimba ciorapii ! De altfel chiar şi când voi dormi, voi dormi încălţat cu papucii ! Să fie clar pentru toată lumea !

AMALTEEA *[zbiară]:* Adjudecat !...

[Amalteea se întoarce către public si strigă]

AMALTEEA *[zbiară]:* Şi acum marea surpriză !... Îl prezint pe domnul Văsuică Pantelimon, care a făcut un schimb interesant ! A schimbat un autoturism Mercedes şi o vilă cu zece camere, cu un coteţ de porci adică, mai pe româneşte, cu o cocină !... De ce aţi făcut acest schimb, domnule Văsuică ?

VĂSUICĂ *[zbiară]:* Pentru că mă săturasem de autoturismul acesta numit Mercedes ! Pentru cine nu ştie ce este, vă spun că este un automobil de producţie germană !… A ajuns să mă enerveze ! Asta este ! Şi mă săturasem şi de vila aia cu zece camere, pur şi simplu nu mai puteam să locuiesc în… vila aia ! Mă plictisisem să tot bântui ca o fantomă prin cele zece camere ! Aşa că, ce mi-am zis ? Să dau Mecedesul şi vila, unui cetăţean onorabil şi să primesc în schimb, un coteţ de porci, o cocină ! Mi se pare un schimb foarte bun şi echitabil ! Mi-am dorit întotdeauna să am şi eu cocina mea, coteţul meu, în care să stau ca un paşă ! Şi vreau să mai fac un schimb interesant... Voi schimba elicopterul proprietate personală, precum şi un hotel de lux de o sută de camere, tot proprietate personală, cu un... papagal !... Cine din sală vrea să facă acest schimb ?...

AMALTEEA *[strigă]:* Chiar eu vreau să fac acest schimb ! Vreau elicopterul şi hotelul şi vă dau în schimb papagalul... Adică pe Gogomârlă, colegul meu prezentator ! Care este un papagal drăgălaş ! De acord, nenicule ?…

VĂSUICĂ *[zbiară]:* Absolut de acord !… M-am săturat ca de mere pădureţe şi de elicopter şi de hotel ! Ducă-se dracu' !… În sfârşit, iată visul meu împlinit ! Acum am şi cocină, am şi papagal ! Sfătuiesc pe toată lumea să faca aşa, ca mine !… Dă-le dracu' de elicoptere şi de hoteluri ! Iată actele de proprietate de la elicopter şi de la hotel ! Acum vreau să văd papagalul !

AMALTEEA *[strigă]:* Gogomârlă, papagalule, gata, treci la domnul Văsuică, haide, marş, zboară spre domnu' Văsuică !... *[Gogomârlă fuge la Văsuică].*
Ah, stimaţi telespectatori, ce schimb minunat am făcut ! Mă voi plimba tot timpul cu elicopterul ! Ah, sunt fericită şi nerăbdătoare să mă duc şi să mă plimb cu elicopterul. Am să mă plimb cu elicopterul, toată viaţa ! Tra-la-la-la, tri-lu-la, iu–huuu, iupii ! Şi acum ultima surpriză a emisunii mele !… L-am invitat pe celebrul cântăreţ Surcică Purcică Macaroane, să ne cânte un cântec de inimă albastră şi să ne încânte !… Haide, cântă, nene Purcică Macaroane ! Cântece de joc și voie bună ! Hai, să auzim !… Încântă-ne !…

[Îşi face apariţia un individ gras şi îndesat care începe direct să urle…]

SURCICĂ PURCICĂ MACAROANE *[urlă]:*
Of, of, of și iar of, leliţă cârciumăreasă, leliţă cârciumăreasă,
Am băut şi am fumat, am avut o viaţă aleasă,
Până când am fost muşcat !... M-a muşcat un şobolan,
Şi-am intrat într-un spital ! Acolo am stat un an,
Când am fost iar om normal, eram ca un barosan !...
În pușcărie apoi am intrat, leliţă cârciumăreasă, leliţă cârciumăreasă,
Şi acolo am aflat, că am casă, am şi masă...
În pușcărie sunt ca acasă !...
Apoi, din pușcărie am ieșit, și în cîrciumă am intrat,
Și un câine m-a mușcat !
Cârciuma este, cuibuşor de bucurii, cuibuşor de nebunii, loc de viață aleasă
Leliţă cârciumăreasă, leliţă cârciumăreasă...
Ooof şi iar oooof şi un cartooof !...
Cântă mă nea Caisă, cântă ca la noi,
Din fluier şi din cimpoi !...
Să se-audă în lumea largă,
Urechile să le spargă !... La – la - la şi tra - la - la - la !...

[Toată lumea este în delir, aplaudă, ovaţionează... Amalteea râde şi dansează...]

AMALTEEA *[cântă, iese din scenă]:* Mă duc să mă plimb cu elicopteruţul, mă duc să mă plimb cu elicopteraşul, tri–li-la, ce bine îmi pare... Tru-li-laaa... Tra-la–la, Iuhu-huu-iupiii... Cântă, cântă nea Purcică Macaroane, cântă cum numai tu şti să cânţi şi să ne încânţi !...

REMANIERE

CRAINICUL : Daţi-mi voie să prezint personajele…

FANE CIUCIULETE zis şi ŞOBOLANU – Prefectul judeţului Fleaşca, un judeţ, undeva în lume… Un tip slăbănog, îndesat, de vreo cincizeci de ani, om de lume…
MIELU POPÂNDĂU – primarul oraşului Ciucea, capitala judeţului, manechin…
CROCODILU – ospătar la restaurantul Bufniţa…
GOGU DUNDULESCU – doctor chirurg, un individ gras, îndesat, trecut de şaizeci de ani, îmbrăcat în haine uzate…
BOA DULUŢĂ – o tipă corpolentă, trecută de treizeci de ani, cu nasul roşu de credeai că-i luase foc, cu un ochi albastru iar cu celălat căprui...
GORE TURBĂCIUNE – un tip de vreo cincizeci de ani, înalt, musculos, cu faţa plină de coşuri…
GHERUŢA MOACĂ – o tipă sub douăzeci de ani, solistă vocală la formaţia Sconcsul…
FORMAŢIA SCONCSUL – celebră formaţie de muzică abstractă...

Sală de restaurant… Fane Ciuciulete se ciocneşte de Crocodilu…]

CROCODILU *[bine dispus, face temenele]:* Ce surpriză, domnu' prefect, ce surpriză imensă ! Ce faci bă Fane Şobolane, nu mai vezi ? Ai orbu' găinilor ? Dai buzna ca un dement ! Hai să trăieşti ! Ia loc la masă… Ce să-ţi dau ?

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* O votcă mare şi lu' nea Mielu, primărelu', o bere !

CROCODILU *[bine dispus] :* Să şti Şobolane că votcă nu mai am !

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Bă Crocodilule, nu face talente cu mine ! Nici pentru mine nu mai ai votcă ?

CROCODILU *[bine dispus]:* Să caut, poate o să găsesc ! Da' pentru asta, cer şi eu ceva, Şobolane ! Mă faci consilier la primăria din oraşu' Ciucea, mă faci ? Da sau ba ? Că altfel nu-ţi aduc votca !

FANE CIUCIULETE *[nervos]:* O să te fac, da' trebuie să accepte şi nea Mielu !

CROCODILU *[bine dispus] :* Decât să-ţi cer ţie o favoare, mai bine mă spânzur ! Stai să-ţi aduc votca, scârţane !

[Crocodilu se îndepărtează… Rămân prefectul şi primarul care discută…]

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Şti cât de rău este Crocodilu ? Şi nici nu şti când şi cât te fură ? Te leftereşte imediat ! Da' cu mine nu-i merge că îl prind cu cioara vopsită imediat ! *[Aprinde o ţigară]* Mai înainte de a pune ţara la cale, să-ţi spun ce s-a întâmplat ieri seară… Intră un ţăran aici în cârciumă ! Parcă picase din Lună ! Crocodilu îl întreabă ce vrea, la care ţăranu' zice că vrea… ciuperci sau mai bine zis… bureţi ! Auzi domnule, bureţi ?!… Şti ce sunt bureţii, Mielule ? Bureţii sunt o specie de ciuperci !… Crocodilu îi aduce… Mănâncă porţia de bureţi… Ţăranu', de fapt un mameluc sonat, mai cere o porţie de bureţi… Mănâncă şi porţia asta… În fine, chestia asta s-a tot repetat de vreo zece ori… Şi lui Crocodilu i-a sărit capacele, adică s-a enervat rău de tot, a înjurat şi l-a luat pe mameluc şi l-a azvârlit afară ! Mamelucu' ţipa ca din gură de şarpe şi zicea… bureţi, bureţi, bureţi bureţi ! Ce zici de asta, primărele ?…

MIELU POPÂNDĂU *[gânditor]:* Cred că trebuie să mărim producţia de ciuperci… Se pare că ciupercile şi în special bureţii, sunt tot mai căutate !…

FANE CIUCIULETE *[se uită prin local]:* Ce dracu' face Crocodilu ? L-a uitat Dumnezeu ? De ce nu mai vine cu votca şi cu berea ?… Ei, spune, pe cine te-ai gândit să schimbi la Direcţia Pioneze ?

MIELU POPÂNDĂU *[gânditor]:* M-am gândit să-l schimb pe Ţuţică şi să-l pun pe Tase Oacă Prăpădău, care e văru lu' fătuca aia care făcea reclamă la pioneze…

[Apare Crocodilu cu un pahar de votcă şi o bere şi le pune pe masă şi rămâne drepţi, în aşteptare. Înapoia lui apare şi doctorul Dundulescu…]

GOGU DUNDULESCU *[bine dispus]:* Hai să mai trăim, mă nea Fănele şi mă Nea Mieluşică !

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Hai să mai trăim, mă nea Gogule ! Ce-ţi mai face căţeaua ? Tot aşa, tot aşa ?

GOGU DUNDULESCU *[bine dispus]:* Tot aşa, afurisita ! Mă chinui cu ea, ceva de speriat ! Da' acuma vreau să beau… Bă Crocodilule, să-mi aduci un vermut mare, fără sifon !

[Crocodilu pleacă şi îi aduce un pahar mare plin cu vermut şi apoi pleacă, după ce îl salută pe Dundulescu cu plecăciuni. Dundulescu bea din pahar şi strâmbă din nas].

GOGU DUNDULESCU *[indispus]:* Prost vermut ! Parcă e zeamă de varză stricată ! De când m-a făcut mama, nu am băut aşa vermut prost !…

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Nea Gogule, ieri îmi povesteai de profesoru' ăla, de Mărăcine ! Mai povesteşte odată şi lui Mielu, că poate te pune preşedinte la Administraţia Crematoriilor şi Cimitirelor !

GOGU DUNDULESCU *[agitat]:* Păi să mă pună, să mă pună, că mă pricep la cimitire ! Eu, înainte să mă fac chirurg, am dat examen la facultatea de economie şi apoi la facultatea de drept şi reuşisem ! Am trecut de anu' întâi şi am ajuns în anul trei ! Cursul de drept administrativ era predat de către un profesor nebun care se numea... Mărăcine… Nebunu' m-a lăsat repetent ! Atunci, m-am hotărât să mă fac chirurg şi i-am zis lu' Mărăcine că dacă am să-l prind vreodată pe masa de operaţie am să-l nenorocesc… Ce să mai lungesc vorba, am intrat la medicină, m-am făcut chirurg, şi după asta, într-o zi, mi se aduce un pacient… Pe cine credeţi ?

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Pe cine ?…

GOGU DUNDULESCU *[agitat]:* Pe Mărăcine ! Trebuia să-l operez de prostată ! L-am pus pe masa de operaţie şi le-am spus la asistenţi şi la surori să-l ducă în cea mai nenorocită sală de operaţie, o sală cu igrasie şi apoi i-am spus la ureche lu' Mărăcine… Şti tu pe gheara cui ai încăput, Mărăcine taică ? Pe gheara lu' Gogu, pe gheruţa lu' Dundulescu, ăla pe care l-ai lăsat repetent acu' vreo treizeci de ani ! Îţi mai aduci aminte porcule şi banditule ?… Ei bine, ştiţi care a fost… urmarea ?…

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Care a fost urmarea, nea Gogule, spune, că suntem numai şi numai urechi !…

GOGU DUNDULESCU *[rânjind satisfăcut]:* Ei bine, urmarea a fost că Mărăcine s-a sculat de pe masa de operaţie, aşa dezbrăcat cum era, că ţipau surorile şi asistenţii ca din gură de şarpe, anestezistu' chiar a leşinat cu seringa în mână şi a fugit Mărăcine şi gonea şi dus a fost că nici până azi nu am mai auzit de el ! *[gustă din pahar]* Mă da' ce vermut prost ! Să mă trăznească Dumnezeu dacă am mai băut aşa împuţiciune de vermut până în ziua de azi ! Ce mai faci mă nea Fănele ?…

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Ce dracu' să mai fac ? Am numai necazuri şi greutăţi ! Tocmai de aia am venit cu primărelu', cu nea Mielu, aici în localu' ăsta de două parale, să punem ţara la cale ! Că trebuie să remaniem consiliul de administraţie din oraşul ăsta în ruină, din Ciucea, adică !… Şti că a prins-o poliţia pe hoaţa aia ? Pe Caţa ?...

GOGU DUNDULESCU *[întristat]:* Pe Caţa ? Ah, bine a făcut ! M-a fraierit şi pe mine cu nişte aur dentar ! *[gustă din pahar]* Extraordinar, ce vermut prost ! Gata mă cărăbănesc ! De unde o fi luat vermutu' ăsta Crocodilu, îşi bate joc de mine, să-mi dea mie să beau infecţia asta ! Dacă îl voi prinde vreodată pe masa de operaţie, îl voi obliga să bea formol ! Nu se poate aşa ceva ! Să îmi dea mie să beau porcăria asta ?

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Mai stai bă nea Gogule ! Nea Mielu vrea să te pună preşedinte la Administraţia Crematoriilor şi Cimitirelor ! Mai bine ia o votculiţă ! Este fenomenală ! Uite că vine şi Boa Duluţă ! Aici, aici, Boa ! Ah, mare pişicheră mai este şi şerpoaica asta ! O ştiu de când se tăvălea în ţărână, în faţa blocului ! O şerpoaică puştoaică !…

BOA DULUŢĂ *[urlă, cu o voce dogită, de veche fumătoare]:* Hai noroace la toată lumea ! Sunt sictirită rău ! Sunt făcută praf şi pulbere !

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Da' ce-ai păţit Boacica lu' tata ?

BOA DULUŢĂ *[strigă]:* Ce să păţesc, am avut şi eu o nenorocită de afacere cu ambalaje refolosibile, dar odată cu promulgarea legii prin care se interzice refolosirea ambalajelor, s-a dus dracu' şi afacerea mea, care devenise prosperă ! Acum nu se mai caută ambalaje de nici un fel !

MIELU POPÂNDĂU *[blajin]:* Lasă duduie Boa, drept recompensă pentru prăbuşirea afacerii cu ambalaje refolosibile, am să te pun responsabilă la Direcţia Mantalelor de Ploaie !...

BOA DULUŢĂ *[strigă]:* Ah, ce veste minunată ! Fără mantale de ploaie, este absolut exclusă intrarea noastră în marea familie a ţărilor civilizate, să fie clar !... Acuma, să vă spun că ieri, am fost la dentist şi peste cine credeţi că dau ? Peste Gore Turbăciune, ăla care l-a bătut pe Crocodilu şi care stătea la coadă să-i scoată măseaua de minte, că zicea că îl doare, că îi venea să latre ! Să vedeţi nebunu' ce a făcut ! Intră în cabinet şi după un timp, se aud înjurături, bufnituri, pocnituri... În fine, se deschide uşa şi apare Gore şi ne zice mie şi la alţii care aşteptau la coadă, că degeaba mai stăm să aşteptăm că măcelaru', adică dentistu', nu mai tratează pe nimeni ! Că zicea că lui i-a scos trei măsele până să-i scoată măseaua de minte şi s-a ofticat aşa de rău că l-a prins pe dentist, l-a legat cu cordonu' de la halat şi i–a scos nu ştiu câte măsele, fără să-l mai anestezieze !...

MIELU POPÂNDĂU *[exclamă]:* Iată un excelent director la Direcţia Intervenţii ! Ar fi un director extrem de competent !

BOA DULUŢĂ *[strigă]:* Da' uite-l că vine ! Gorică ! Aici, muşcate-ar câinii să te muşte !

GORE TURBĂCIUNE *[urlă]:* Hai noroc ! Scuzaţi că vorbesc aşa da' am probleme cu dantura. Mi-a scos dentistu' trei măsele nevinovate, da' i-am scos şi eu ! Dinte pentru dinte, cum spune proverbu' ! Staţi aşa, că mă duc să-mi iau un vermut !

[Pleacă]

GOGU DUNDULESCU *[rânjind]:* Mare nebun mai este şi Gore ăsta ! Eu îl ştiu de pe vremea când a fost internat la mine, să-l operez de apendicită acută ! Ce-am mai păţit cu el, nu le doresc nici duşmanilor, că slavă Domnului, am destui !...

MIELU POPÂNDĂU *[exclamă]:* Gata, m-am hotărât, îl numesc în funcţia de director la Direcţia Intervenţii !

[În local apare formaţia Sconcsul şi începe să cânte celebrul şlagăr "Saltul broscuţei" în onoarea solistei vocale, Gheruţa Moacă. De remarcat că solista vocală, imita incredibil de bine orăcăitul broaştei. După un timp Gore Turbăciune, revine la masa lui Fane Ciuciulete, cu un pahar plin cu vermut].

GOGU DUNDULESCU *[bine dispus]:* Ce ţi-ai luat ? Vermut ? Dă-mi să gust şi eu ! *[Ia paharul din mâna lui Gore şi gustă, apoi exclamă]* Extraordinar, ce bun e ! Şi eu am băut o porcărie ! Ah, dacă am să-l prind vreodată pe Crocodilu pe masa de operaţie, praf îl fac ! Crocodilule !

[Crocodilu apare tremurând]

CROCODILU *[tremură] :* Ce doreşte domnu' doctor ?

GOGU DUNDULESCU *[zbiară]:* Doresc să-ţi dau vreo zece pumni în botu' ăla de şmecher ordinar ! Ascultă bă Crocodilule, eu te îndop cu bacşiş şi tu îmi dai să beau poşirca asta de vermut, se poate aşa ceva !? Şi lu' Gore îi dai un vermut de te lingi pe degete, mă ordinarule şi depravatule, păduche ce eşti ! Îţi baţi joc de mine, dobitocule ?...

CROCODILU *[tremură]:* Stai mă nea Gogule, nu te inflama, că vermutu' ăsta pe care ţi l-am dat, este de contrabandă, nu ştiu de ce dracu' nu ţi-a plăcut ? Ăsta pe care i l-am dat lu' Gore este de producţie autohtonă !

GOGU DUNDULESCU *[zbiară]:* Dă-mi şi mie de ăsta din producţie autohtonă ! Haide, fuga marş, nu mă face să-mi pierd răbdarea !...

CROCODILU *[tremură] :* Imediat domnu' doctor !...

[Pleacă şi revine repede cu un pahar plin cu vermut, pe care îl aşează cu ploconeli în faţa lui Dundulescu]

GOGU DUNDULESCU *[îmblânzit]:* Aşa bă Crocodilule ! Am să-ţi dau un bacşiş gras !

[Îi dă o bancnotă]

CROCODILU *[entuziasmat] :* Sărut mânuşiţele, domnu' doctor, cine este boier se cunoaşte ! Cine este delicat se vede ! Sărut mâna boierule, cu plecăciune !...

GOGU DUNDULESCU *[zbiară]:* Haide, cară-te şi să mai vii când o să-ţi cânte popa ultima romanţă !...

[Între timp, formaţia Sconcsul, continua să cânte diverse şlagăre. La un moment dat, solista vocală, Gheruţa Moacă se apropie cu microfonul de masa petrecăreţilor]

GHERUŢA MOACĂ *[zbiară în microfon]:* Dragi consumatori, acuma, pentru prietenul meu, Fane Ciuciulete, aci de faţă, să trăiască, dedic cântecu', "Te căutau hingherii noaptea" ! Pentru prietenu' meu Mielu Popândău, să trăiască, dedic cântecu' "Te-am zărit printre butoaie" şi pentru prietenu' meu Gogu Dundulescu, şlagăru', "Frumos cântă cucuveaua "... Acum deci, "Te căutau hingherii noaptea" !

[Începe să cânte... Un cântec săltăreţ, din care reieşea frecvent multe lătrături şi schelălăieli... Între timp, discuţia era în toi la masă...]

MIELU POPÂNDĂU *[exclamă]:* Gata, m-am hotărât, o fac directoare ! Directoare la Direcţia Integrării şi Dezintegrării Culturale în Spaţiul Nord-Sud European ! Ce ziceţi nene prefectule ?

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Mă asociez cu bucurie acestei numiri, dragă primărele Mielule Popândăule !

MIELU POPÂNDĂU *[exclamă]:* Vă mulţumesc din adâncu' inimii, din adâncu' buzunarelor mele adânci, cu nespusă recunoştinţă dragă prefectuţule !

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Deci am rezolvat problema remanierii dragă primărele ! Pe domnul Gogu Dundulescu îl pui preşedinte la Administraţia Crematoriilor şi Cimitirelor şi îl scoţi pe incompetentul ăla de Ciuceică, apoi la Direcţia Mantalelor de Ploaie, o pui pe Boa Duluţă, pe care o ştiu de pe vremea când se tăvălea în ţărână, cum ţi-am mai spus, ştie meserie, a fost şcolită la şcoli înalte şi are o mulţime de diplome, nimeni n-o să conteste ! O pui în locu' lui Cârtiţă ! Apoi la Direcţia Intervenţie, îl pui pe Gore Turbăciune, în locul lui Mumie ! Cine mai e ? Gheruţa Moacă, o pui la Direcţia Integrării şi Dezintegrării Culturale Nord – Sud Europene, în locu' lui Bourilă, că m-am săturat de el… Iar la Direcţia Pioneze, îl pui pe Tase Oacă Prăpădău în locu' lui Ţuţică, parvenitu' ăla ! Gata, o făcurăm şi pe asta !…

MIELU POPÂNDĂU *[timid]:* Domnu' prefect, vă rog ceva şi eu…

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* Ia zi primărelu' lu' tata !

MIELU POPÂNDĂU *[timid]:* L-aş remania şi pe Şuţică Tâmpiţică de la Direcţia Bordelurilor şi Cârciumilor ! L-aş pune pe Crocodilu, în locul lui !… Îl fac consilier pe probleme de bordeluri şi cârciumi. Ce ziceţi ?…

FANE CIUCIULETE *[vesel]:* I-am promis să-l pun consilier, pentru că mi-a adus votca… Da' nu ştiu ce să zic, este serviabil, da' e şmecher ! În fine, pune-l de probă, da' să şti că dacă nu dă rezultate, şi dacă o să ia prea multe comisioane, o să mă superi, primărele !

MIELU POPÂNDĂU *[timid]:* Am înţeles, iubite domnule prefectuţ ! *[strigă]* Crocodilule ! *[Apare Crocodilu]*

CROCODILU *[tremură] :* M-ai chemat, şefule ?

MIELU POPÂNDĂU *[triumfal]:* Te-am numit consilier de probă la Direcţia Bordelurilor şi Cârciumilor, ca să şti !… Vei fi cârciumar şef !...

CROCODILU *[triumfător]:* Exact asta am cerut şi eu ! Mai ţineţi minte, domnu' prefectoiule, cotoiule, când să-ţi aduc votca ?… Am zis că dacă vrei să-ţi aduc votcă, atunci să mă faci consilier, asta am zis ! Acum da, asta zic şi eu afacere cinstită ! Să trăiască !…

MIELU POPÂNDĂU *[bine dispus]:* Gata, acum poţi să pleci !… Madam Gheruţa Moacă ! Vino încoace ! *[Gheruţa se apropie de masă]*

GHERUŢA MOACĂ *[zbiară în microfon]:* Ce este nea Mielu ? Mai am de cântat !

MIELU POPÂNDĂU *[triumfal]:* Te-am numit directoare la Direcţia Integrării şi Dezintegrării Culturale Nord–Sud Europene, ai înţeles ? O să ţii minte ?

GHERUŢA MOACĂ *[guiţă în microfon]:* Uraa, să trăiască nenea Mieluţică şi nenea Fănicuţă ! Cum să nu ţin minte ? Ce sunt retardată mintal ? Directoare la Direcţia Intergrării şi Dezintegrării Nord–Sud Europene, mare brânză, şi un copil cretin ar ţine minte !… Sunt directoare, sunt directoare, ce bine-mi pare, sunt di-rec-toa-re, sunt baroană, sunt barosană, sunt directoare şi-o să plec peste hotare, tra-la-la–la-la ! *[Se depărtează, ţopăind]*

GORE TURBĂCIUNE *[şoptește]:* Aşteptaţi niţel, că am să le fac o şotie la ăia din orchestră de o să leşinaţi de râs ! Ştiţi ce ? Vedeţi lămâia asta ? Aşteptaţi niţel !

[Se duce în faţa orchestrei cu lămâia şi începe să muşte cu poftă din ea şi să sorbească. Solista vocală, Gheruţa, care tocmai atunci interpreta un cântec de alean şi jale, nu mai putu să cânte… La fel se întâmplă şi cu ceilalţi membrii ai orchestrei… Gheruţa, se repezi la Gore vrând să-i smulgă lămâia, dar Gore ascunse lămâia în buzunar, râzând în hohote… Numai că acelaşi efect l-a avut şi asupra prefectului, care turbat de poftă, salivând abundent, se repede la Gore…]

FANE CIUCIULETE *[nervos]:* Să fi tu afurisit, cu intervenţiile tale cu tot, dă-mi lămâia, că altfel te remaniez imediat de la intervenţii ! Fără discuţie, dă-mi lămâia, nemernicule, n-auzi, n-auzi ? Haide, dă-mi lămâia, că te pocnesc !

[Gore îi dă în cele din urmă lămâia prefectului, care, satisfăcut, o mănâncă cu poftă… Apoi începe să cânte…]

FANE CIUCIULETE *[bine dispus, cântă]:*

Foaie verde şi-o lămâie,
Unii au fost remaniaţi !
Şi iar verde păpădie,
Oare ce anticipaţi ? Măăi…

FANE CIUCIULETE *[bine dispus, zbiară]:* Nene Mielule, mâine sau poimâine, te convoc în şedinţă extraordinară şi senzaţională, tot aici în restaurantu' Bufniţa, împreună cu demnitarii cei noi, să hotărâm de comun acord alegeri anticipate în oraşu' vostru ! Am zis şi semnez procesu' verbal, Fane Ciuciulete, mă numesc, prefect şi baron local ! Acum să curgă valuri de votcă şi de ţuică şi să cânte Gheruţa Moacă de să se cutremure pereţii ! Haide, Crocodilule, dă drumu' la votcă, haide Gheruţo, orăcăie cum numai tu ştii să orăcăi !…

TOATĂ LUMEA *[extaziată]:* An-ti-ci-pa-te, an-ti-ci-pa-te !…

[Crocodilu aleargă cu sticlele de votcă, Gheruţa orăcăie, Fane dansează cu Dundulescu, iar Mielu cu Gore Turbăciune, Boa Duluţă dansează singură…]

FOTBALUL MODERN...

PERSONAJELE

TERENTIN MUMILEAŞCĂ – moderatorul emisiunii "Buciumul etapei" .
PREPELIŢĂ MOMÂRLAN – comentator de fotbal.
OIŢA ŞUŢICĂ – comentatoare de fotbal.
TRUBADURU PARASCOVENIE – antrenor de fotbal
la echipa Dezrobirea Urlătoarea.
BOACĂ TEREBENTINA – antrenoare de fotbal
la echipa Unirea Afumătoarea.

[Personajele stau îngrămădite la marginea unui teren de fotbal...]

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Stimaţi iubitori ai fotbalului, începem o nouă ediţie a emisiunii Buciumul etapei, care are loc aici, pe marginea terenului, după cum se poate observa, avându-i ca oaspeţi de onoare pe Prepeliţă Momârlan, comentator de fotbal, pe Oiţa Şuţică, comentatoare de fotbal, pe Trubaduru Parascovenie, antrenorul echipei Dezrobirea Urlătoarea şi pe Boacă Terebentina, antrenoarea echipei Unirea Afumătoarea, cele mai în formă echipe ale momentului care s-au înfruntat într-un meci fulminant în actuala ediţie de campionat ! Scorul a fost de... cât a fost domnu' Momârlan ?

MOMÂRLAN *[arogant]:* Scorul a fost cât a fost, ce-ţi pasă dumitale ?

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Mulţumim pentru răspuns... Aşadar, rezultatul a fost echitabil pentru ambele echipe ! Să facem acum o radiografie a meciului împreună cu cei doi antrenori Parascovenie şi Boacă Trebentina... Ce vă reproşaţi domnule Parascovenie ?

PARASCOVENIE *[emoţionat]:* Meciul a fost foarte viu disputat, cu faulturi de o parte şi de alta, cu faze de poartă precum şi cu multe avertismente de o parte şi de alta ! Reproşez arbitrului Popiloiu, că a fost cam indulgent, eliminând numai nouă jucători de la echipa adversă şi de la noi a eliminat zece jucători pentru faulturi grosolane la mijlocul terenului ! Nu se poate aşa ceva ! Îl vom acţiona în justiţie ! Eu nu-mi reproşez nimic, atâta ar mai lipsi, să-mi mai reproşez ceva ! Cel mult, îmi reproşez că am fost cam blând cu măgaru' de arbitru ! Ar fi trebuit să-l bag în spital !

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Dar dumneavoastră, doamnă antrenoare Boacă Terebentina, ce vă reproşaţi ?

TEREBENTINA *[emoţionată]:* Îmi reproşez, în primul rând, că am fost nepermis de proastă cu arbitrul de fotbal care ne-a arbitrat ! Trebuia eliminată toată echipa adversă, ori el a eliminat numai zece jucători ! Vom acţiona în justiţie ! În al doilea rând îmi reproşez că nu i-am înarmat pe jucătorii mei cu ciomege pentru mai multă siguranţă ! Şi în al treilea rând îmi reproşez că nu am abordat meciul cu mai multă ferocitate aşa cum trebuia ! Asta îmi reproşez ! Data viitoare, voi fi mult mai dură şi mai intransigentă, pentru că numai echipa mea merită cu prisosinţă să câştige campionatul, asta este foarte clar !

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Dăm acum cuvântul celor doi comentatori pentru a vedea cum au văzut ei meciul… Domnule Momârlan, aveţi cuvântul !

MOMÂRLAN *[agitat]:* Eu am ochelari fumurii şi nu am văzut prea bine o parte din meci, pentru că în timpul meciului a fost o eclipsă totală de soare şi a trebuit să-mi pun ochelarii fumurii ca să mă uit la eclipsă, ţin să precizez asta, de la bun început ! În timpul eclipsei, unul dintre jucători a marcat un gol perfect valabil ! Meciul a început cu dominarea echipei Dezrobirea care a avut numeroase ocazii, toate ratate, apoi a fost pleiada de eliminări în acelaşi timp efectuate de arbitrul Popiloiu, eliminând zece jucători de la o echipă şi respectiv nouă jucători de la cealaltă echipă şi în sfârşit a venit şi golul echipei Unirea Afumătoarea, care fiind în doi jucători a reuşit un gol spectaculos în ultima secundă de joc a meciului, marcând echipei adverse care rămăsese cu un singur jucător, repet un singur jucător apt de joc !...

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Foarte interesant !!

MOMÂRLAN *[agitat]:* A fost un meci de luptă cum rar se poate vedea pe stadioanele noastre de fotbal, cu faze încinse şi palpitante la care au participat multe celebrităţi din lumea afacerilor şi din lumea politicii, mulţi parlamentari, apoi din lumea artistică, precum şi un numeros public dornic de spectacol de calitate ! Felicitări ambelor echipe pentru dăruirea totală şi exemplară cu care au disputat acest meci care va rămâne cu siguranţă în memoria calculatoarelor !…

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Dar dumneavoastră Oiţă tată, cum ai văzut meciul ?

OIŢA *[veselă]:* Nu prea am fost atentă, nene Mumileaşcă, întrucât mă uitam şi pe un televizor alăturat care transmitea o telenovelă cu actorul meu preferat, Ţeapă Oase… A fost fenomenal, senzaţional, incredibil !… Să fi văzut cum actorul meu preferat i-a dat vreo doi pumni lu' unu' care se legase de iubita lui şi cum iubita lui apoi îl părăseşte pentru unu' care mai târziu s-a dovedit că era de fapt bunicul ei, care dispăruse în jungla braziliană cu mulţi ani în urmă şi de care uitase ! Ce să vă mai spun că nu am cuvinte destule să vă istorisesc, un film palpitant şi instructiv !

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Mă refeream la meci, nu la telenovelă ! Cum aţi văzut meciul, doamnă Oiţa Şuţică ?

OIŢA *[veselă]:* Să fiu cinstită, a fost unul din cele mai slabe meciuri pe care le-am văzut vreodată în viaţa mea ! Este posibil să existe, mă întreb, un meci aşa de slab, extraordinar de slab ? Şi răspund tot eu… Nu, nu este posibil ! A fost un meci foarte, foarte slab ! Ce fac oare conducătorii, antrenorii ?

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Pe ce vă bazaţi doamnă comentatoare când afirmaţi că a fost un meci slab, adică… neinteresant ?

OIŢA *[veselă]:* Mă bazez pe faptul că jocul nu s-a ridicat la nivelul telenovelei, pe care o urmăream în acelaşi timp la televizor şi care avea ca fond sonor mai multe manele, care pur şi simplu m-au extaziat ! Păi dacă am abandonat eu jocul pentru ca să urmăresc telenovela şi pentru a asculta manelele care însoţeau telenovela, vă daţi seama la ce nivel derizoriu s-a ridicat meciul ! Ziceţi şi dumneavoastră, nene Mumileaşcă, ce poţi să mai spui despre un asemenea joc ?!

MOMÂRLAN *[înţepat]:* Cine dracu' le pune să comenteze meciuri de fotbal pe toantele astea moarte după telenovele şi după manele, Dumnezeule mare ? Cine ? Toată lumea a fost de acord că a fost un meci de nivel mondial şi vine câte una maniacă după telenovele şi după manele care să spună că a fost un meci slab ! Nu îţi este ruşine, Oiţo maică ?…

OIŢA *[veselă]:* Auzi cine vorbeşte !? Te supără adevăru' Momârlane taică ? Poţi să spui dumneata ce vrei, că tot telenovelele şi manelele sunt mai bune decât prăpăditu' tău de meci !

MOMÂRLAN *[înţepat]:* Şi atunci de ce dracu' nu te-ai făcut comentatoare de telenovele şi de manele şi te-ai făcut comentatoare de meciuri de fotbal, stau şi te întreb ?

OIŢA *[înţepată]:* Nu-ţi dau ţie socoteală ! Să fie foarte clar ! Da' cine te crezi ? Sfâtu' duh ? Ei, comedie ! Să fi văzut cum actoru' meu preferat, marele Oase, s-a bătut cu zece namile, cu nişte gorile de la o firmă de pază, când a vrut s-o fure pe actriţa mea preferată, Lulu Acheampong care juca în film rolul unei chelneriţe ! Nici nu se compară cu bătaia de pe teren ! Trosc, buf, trosc, praf i-a făcut actoru' meu preferat pe maimuţoii ăia ! Păi dacă se punea cu slăbănogii ăia de pe teren, îi bătea aşa, ca la carte ! Uite de-aia a fost un meci slab !…

TEREBENTINA *[nervoasă]:* Auzi, ştii ce madamo ? Mai scuteşte-ne cu bolovanu' ăla de Oase… *[se strâmbă]* actoru' meu preferat, ce să zic, nu mai pot eu de mamelucu' ăla, mare ca un biban şi prost ca un bolovan, un tembel şi jumătate… Şi la fel şi mitocanca aia de Lulu Acheampong *[se strâmbă]* actriţa mea preferată… Prafu' să se aleagă !…

OIŢA *[înţepată]:* Şti ce, coană mare, antrenoarea lu' peşte congelat, tu să nu te legi de Oase şi de Lulu că te pleznesc de-ţi sar măselele ! Ai auzit ? Incult-o care eşti !

MUMILEAŞCĂ *[împăciuitor]:* Hai, gata, terminaţi ! Ne vede toată lumea ! Să comentăm mai bine meciul ! Ce părere aveţi domnule Parascovenie, cum veţi aborda meciul următor, având în vedere că vor fi suspendaţi zece jucători de la echipa dumneavoastră, adică aceia care au fost eliminaţi în jocul de astăzi ? Cu cine veţi mai juca ?

PARASCOVENIE *[emoţionat]:* Cu tata ! Nu ştiu, nene Mumileaşcă, habar nu am ! Voi juca eu, în primul rând, apoi medicul echipei, apoi secundul meu, apoi nenea Puţintelu, care se ocupă cu masajul, apoi asistentul responsabil cu pregătirea fizică, nenea Surcică şi apoi cei care se ocupă cu pregătirea stadionului ! Am mai jucat noi şi am obţinut rezultate foarte bune ! De altfel noi, adică aceia pe care i-am pomenit, am jucat şi în finala cupei intercontinentale şi am câştigat cupa ! Aşa că nu ne facem nici un fel de probleme !...

MUMILEAŞCĂ *[liniştit]:* Aceeaşi întrebare şi pentru doamna Boacă, antrenoarea echipei Unirea Afumătoarea... Cu cine veţi mai juca ?

TEREBENTINA *[nervoasă]:* Cu tata mare ! După atâtea eliminări nu mai am nici un jucător disponibil ! Voi folosi în meciul următor toţi oamenii de serviciu, de la instalator, până la vânzătorii ambulanţi de seminţe de dovleac ! Va fi un meci cum rar se poate vedea pe stadioanele noastre de fotbal ! Şi eu când zic ceva, aşa rămâne !...

OIŢA *[ironcă]:* Degeaba te lauzi, că orice-ai face, tot mai captivante sunt telenovelele şi manelele ! M-am hotărât, în acest moment, mă fac comentatoare de telenovele şi de manele !

TEREBENTINA *[nervoasă]:* Ce să-ţi povestesc, mare pierdere pentru breasla comentatorilor ! Cară-te de aici cu telenovelele şi cu manelele tale cu tot ! Să mai vii, când ţi-o cânta crocodilu' , manele !...

OIŢA *[nervoasă]:* Te rog să nu fii obraznică ! Nu ţi-e ruşine ? În locul tău mi-ar crăpa obrazu' de ruşine !

MUMILEAŞCĂ *[liniştit]:* Heei, gata, ajunge ! În calitate de moderator al acestei splendide emisiuni, îmi revine sarcina să vă moderez ! Aşa că vă spun încă odată să vă potoliţi, că altfel vă tai legătura la microfon ! Clar ?

OIŢA *[nervoasă]:* Da' de ce să-mi spună mie că să mai vin când mi-o cânta crocodilu' ? Ştie toată lumea că acest animal nemernic, numit crocodil, este un duşman al telenovelelor şi al manelelor şi nu era cazul să mă ofenseze pe mine, care sunt moartă după telenovele şi după manele... Dobitoaca a zis, şi citez, că... "să mai vin când o să-mi cânte crocodilu' manele." Asta este o calomnie !

TEREBENTINA *[nervoasă]:* Da' de ce te-ai enervat, Oiţo, soro ? La un recent concurs de frumuseţe şi de virilitate, crocodilul a ieşit câştigător ! Crocodilul este cel mai fermecător mascul din lume ! Cred că orice femeie ar dori să-l aibă drept ibovnic ! Urmează apoi cangurul, care este de departe cea mai atrăgătore persoană de gen masculin, urmează apoi bivolul, indiscutabil cel mai simpatic mascul... Ce-i drept totuşi, cel mai bine văzut şi cel mai bine cotat este de departe, fermecătoarea reptilă carnivoră, Tyranozaurus Rex, care nu stă la discuţie cu nimeni ! Dar, de aşa ceva, nu au parte decât stelele de cinema ! La polul opus sunt şobolanii şi cârtiţele care sunt de departe nişte javre masculine ! La care adaug sconcsul, un mascul revoltător, cu care am fost măritată ! Aşa că degeaba te-ai supărat, Oiţo, soro.

MUMILEAŞCĂ *[emoţionat]:* Să lăsăm asta, pentru altă emisiune, acum să trecem la surpriza emisiunii… Un mic joc de fotbal… Între… cine credeţi ? Între comentaori şi antrenori ! Comentatorii Prepeliţă Momârlan şi Oiţa Şuţică, îi vor avea ca adversari pe antrenorii Trubaduru Parascovenie, antrenorul echipei Dezrobirea Urlătoarea şi pe Boacă Terebentina, antrenoarea echipei Unirea Afumătoarea ! Eu voi fi arbitru ! Haideţi, în teren !

[Cele cinci persoane se deplasează în teren, Mumileaşcă aruncă o minge… Comentatorii şi antrenorii aleargă după minge, moderatorul Mumileaşcă fluieră mai mereu… După un timp, Momârlan, Oiţa Şuţică, Parascovenie şi Boacă Terebentina, se reped la arbitru, la moderatorul Mumileaşcă adică şi încep să-i dea palme, să-l îmbrâncească, să-l scuipe…]

MUMILEAŞCĂ *[răsuflă greu]:* Gata, ajunge ! Să nu vă mai prind pe teren ! Afară de pe stadion, că habar nu aveţi să jucaţi ! Gata ! Să vină pompierii, că iau foc ! Să vină veterinarii, că turbez şi muşc ! Să vină jandarmii că devin agresiv ! Nu vă este ruşine să daţi în arbitru ?…

PARASCOVENIE *[şuieră]:* Termină cu vaietele astea, de bebeluş râzgâiat, nene Mumileaşcă… Aşa este fotbalul modern ! Este un joc atletic, un joc în forţă, în care fineţurile nu au ce căuta ! Să fie clar ! Şi în afară de asta, de ce te vaiţi ? Dacă de atâta lucru te plângi, atunci, ce să mai vorbim dacă ai arbitra un meci de campionat ? Să terminăm odată cu arbitrii ! Gata ! Personal propun ca meciurile să se dispute de acum încolo, fără arbitrii ! Jocul de fotbal ar fi cu mult mai captivant, dacă se va disputa fără arbitrii, ca să nu mai existe scandaluri, dacă se va disputa fără public, ca să nu mai existe certuri şi dacă se va disputa fără jandarmi, ca să nu mai existe bătăi ! Aceasta este propunerea mea şi o voi înainta la forurile internaţionale ! Am zis !…

MUMILEAŞCĂ *[răsuflă greu]:* Susţin, cu enorm de multă pasiune, propunerea domnului Parascovenie ! Vă invit şi pe dumneavoastră dragi telespectatori să susţineţi propunerea marelui antrenor ! Să descătuşăm fotbalul de tirania arbitrilor, de patimile spectatorilor şi de bastonul jandarmilor ! Îmi doresc un fotbal modern, fără arbitrii, fără spectatori şi fără jandarmi !… În prima etapă, totuşi, propun ca jocurile să se desfăşoare fără arbitrii… În etapele următoare jocurile se vor desfăşura fără spectatori şi în cele din urmă fără jandarmi !

TEREBENTINA *[entuziastă]:* Propunerea este acceptată ! Trăiască !…

TOŢI *[entuziaşti]:* Trăiască domnul antrenor Parascovenie ! Trăiască domnul moderator Mumileaşcă ! Trăiască fotbalul fără arbitrii ! Acesta este fotbalul modern ! Acesta este fotbalul viitorului ! Trăiască, trăiască, trăiască şi înflorească !…

[Toţi se îmbrăţişează, se sărută, chiuie…]

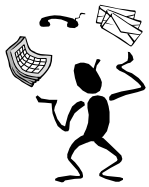

ÎNTÂLNIREA CU O PISICĂ NEAGRĂ...

PERSONAJELE

BRUHAHA – detectiv şef, chel, corpolent, dur...
BATOZĂ – detectiv, grăsan, iubitor de tocană de urzici şi rachiu de ienupăr combinat cu spirt medicinal...
MAIMUŢICĂ - detectiv, slăbănog...
BURDUJELU MOACĂ – fotograful...
PEPIŢEL JIMENEZ MĂCELARU – medicul legist...
CIUJDEA HINGHERU – detectiv, slăbănog...
BENZINARUL – om de serviciu la o staţie de benzină...
CRAINICUL – o voce care se aude de la un aparat de radio...
NAMILĂ – patronul unei firme de detectivi, şeful lui Bruhaha...
SICA TITIREZ FOAMFĂ – celebră actriţă de cinema, celebră cântăreaţă de muzică dodecafonică şi balerină a teatrului de iarnă, în specialitatea de balet tenebros, precum şi soţie a multimiliardarului Sile Titirez Foamfă...

CAZUL

[Biroul unei firme de detectivi. Bruhaha, suge o acadea stând pe o canapea cu picioarele sprijinite de birou, iar cu degetele de la mâna stângă bate darabana pe capul său chel, iar cu degetele de la mâna dreaptă, bate darabana pe nasul mare, asemănător cu o rădăcină de sfeclă roşie. Chelia îi luceşte în bătaia luminii emise de tubul fluorescent, nasul îi luceşte în bătaia aceleiaşi lumini, era o atmosferă de mister şi groază... Deodată, telefonul sună. Bruhaha, nervos, scuipă acadeaua, întinde mâna butucănoasă în direcţia telefonului, smulge receptorul şi strigă...]

BRUHAHA*[zbiară]*: Alo ! Alo, da, Bruhaha ! Nu râd imbecilule, mitocanule, aici este Bruhaha ! Da' spune ce dracu' vrei, ordinarule, măgarule ! Ce spui ? Crimă ? Ce crimă ? Da, imediat. Ce tot spui acolo ? Că să mă apuc de altă meserie ? Lasă că pun eu laba pe tine, diavole şi dacă n-am să-ţi dau eu meserie, aşa ca la carte !

[Trânteşte receptorul în furca telefonului, apasă pe un buton şi aşteaptă în aceeaşi poziţie... După un timp intră Batoză...]

BATOZĂ *[smerit]*: Aici şefule, care-i buba ?

BRUHAHA *[zbiară]*: Mă buboi imens, tu chiar vrei să mă omori cu zile ? Tu trebuia să şti înaintea mea ce urma să-mi spună la telefon bruta aia care mi-a telefonat adineauri ! Aşa este un bun detectiv ! Ghiceşte întotdeauna ! Da' eu degeaba te dădăcesc, degeaba îmi răcesc gura cu un hipopotam vertical ca tine, degeaba, este inutil şi inutilizabil ! Ştii că printre puţinele tale atribuţii se numără şi aceea de a afla de unde s-a telefonat ? Aşa este, drăgălaşule ?…

BATOZĂ *[smerit]*: Aşa este şefule, aşa este, pe onoarea mea !

BRUHAHA *[zbiară]*: Atunci, marş şi află şi nu sta prea mult, vezi, nu mă face să-mi pierd răbdarea ! Ai priceput, sau ai nevoie de un stimulent ?

[Pune mâna pe un baston]

BATOZĂ *[smerit]*: Acuma şefule, într-o clipită !

[Iese repede din birou]

BRUHAHA *[singur, mormăie]*: Mare porc a fost ăla care a telefonat în miez de noapte ! Da' aşa sunt eu blestemat !…

[Apasă pe un buton; în cameră intră Maimuţică]

BRUHAHA *[strigă]*: Maimuţică, gata maşinuţa, Maimuţică, băieţică ?

MAIMUŢICĂ *[smerit]*: Gata şefule, gata ! Vine şi Batoză ?

BRUHAHA *[zbiară]*: Vine, Maimuţică, asta ca să îţi facă ţie plăcere !

[Se ştia, Maimuţică şi Batoză foloseau orice prilej să se înjure reciproc; această animozitate era privită cu blândeţe şi înţelegere de Bruhaha, ca orice şef care are o grijă părintească faţă de subalterni, îi întărâta uneori unul împotriva celuilalt...]

MAIMUŢICĂ *[enervat]*: Să-mi facă mie plăcere ? Nu zău şefule, îţi arde de glumă ? Şti foarte bine că dacă aş putea, l-aş face cârnaţi pe Batoză !

BRUHAHA *[strigă]* : Iar el spunea că te-ar mânca fript cu muştar şi tocană de urzici, evident, tot dacă ar putea...

MAIMUŢICĂ *[enervat]*: Nu ai putea să mă scuteşti de prezenţa lui infectă, şefule ? Mă intoxică numai când îl văd !

BRUHAHA *[strigă]* : Şi el zicea la fel de tine ! Ba mai zicea că o să-ţi facă o chestie de-o să îţi aduci aminte toată viaţa ! Nu mi-a spus ce chestie ! Vă priveşte ! Nu mă bag, nu mă amestec ! Atâta vă spun, să vă vedeţi de treabă cât timp sunteţi la serviciu, altfel vă dau afară pe amândoi ! În timpul liber, nu aveţi decât să vă mâncaţi unul pe altul ! Gata, am zis ! Da' ce face Batoză ? Ăsta mă mănâncă cu zile !

[Apasă cu furie pe un buton...] Mama ta de mistreţ afurisit. Parcă înadins stă atâta ! Maimuţică, vezi ce face animalu', în dinţi să mi-l aduci !…

[Intră Batoză]

BATOZĂ *[strigă]*: Şefule, telefonu' era un telefon mobil ! Apropo, ce-i aia telefon mobil, şefule ?

BRUHAHA *[strigă]*: Este un telefon care se mişcă, dobitocule, adică un telefon aflat într-un automobil !

BATOZĂ *[strigă]*: Da ? Şi ce propuneţi ?

BRUHAHA *[strigă]*: Spune-le şi lui Burdujelu Moacă şi lui Pepiţel Jimenez Măcelaru şi lui Ciujdea Hingheru, să vină şi ei repede în maşină !…

ÎN MAŞINA POLIŢIEI…

[În maşina firmei de detectivi, sunt şase indivizi, maşina fiind condusă de Batoză. Aleargă ca bezmeticii prin noapte, timp în care Batoză a fost la un pas de a comite şase accidente. La un moment dat, se termină benzina din rezervorul maşinii şi se opreşte la o staţie de benzină...]

BRUHAHA *[strigă]* : Heei, bebi, nu ai văzut matale pe cineva cu o maşină care alerga ca un nebun ?

BENZINARUL *[strigă]* : În afară de voi, am mai văzut un tembel care alerga de parcă scăpase de la balamuc ! A luat-o pe aici !

BRUHAHA *[strigă]* : Mulţumesc bebi ! Gata ? Ai umplut rezervoru' ? Bine ! Tot înainte, grăsane ! Batoză grăsanu' !

BATOZĂ *[strigă]*: Şefule, te implor, nu-mi mai zice grăsan, să ştii că mă doare când mă numeşti… grăsan !

BRUHAHA *[strigă]* : Lasă bă, nu te ambala... Ce, te supără adevăru' ?

BATOZĂ *[strigă]*: Nu, da' nici nu sunt chiar aşa de grăsan ! Nu am decât două sute cinci kile, iar recordul mondial este de şase sute de kile...

BURDUJELU MOACĂ *[strigă]*: Ia fi mai bine atent cum conduci şi lasă sentimentele. N-am chef să-mi las ciolanele pe-aici ! N-am chef, ai auzit, grăsunule !

[Un timp, a fost linişte, nu se auzea decât zgomotul motorului... Şi în această linişte, deodată, se auzi un mieunat prelungit, un răcnet provenit de la o pisică, probabil călcată pe coadă; Batoză frânează brusc, ceea ce îi făcu pe ceilalţi să vină cu nasurile în faţă, izbindu-se fie de parbriz, fie de canapelele maşinii...]

BRUHAHA *[zbiară]* : Ai înnebunit, grăsane ?

BATOZĂ *[şopteşte]*: Şefule, n-ai auzit ?

[Se dau jos din maşină şi, la câţiva metri au observat o pisică neagră ca păcura, care îi privea cu ochi mari, strălucitori]

MAIMUŢICĂ *[enervat]*: Să fiu nebun dacă n-o împuşc !

[Scoate un pistol din buzunar]

BRUHAHA *[şopteşte]* : Ssst, taci, Maimuţică ! Piiis, piis, pis... Na la taica, na la taica... piiis, piis, pis... Ia miorlăie niţel, Batoză. Trebuie obligatoriu să punem mâna pe ea !

[Batoză, trage aer în piept şi zbiară]

BATOZĂ *[zbiară]*: Miaaaooouuu... Miorlaauu... Miiihaauuu... Miorlaaauu... Miihiiihooorlaaaauuu... Să mai miorlăi şefule ?

[Nu răspunde nimeni... Toţi leşinaseră; Batoză aşteaptă să-şi revină din leşin, apoi repetă întrebarea...]

BATOZĂ *[şopteşte]*: Să mai miorlăi şefule ?

BRUHAHA *[enervat]* : Aşa se miorlăe, dobitocule ? Unde dracu' crezi că te afli ? Pe câmp ? În deşert ? Du-te şi pune mâna pe javra aia de pisică... Hai, repede, încă mai este leşinată... Marş !

CIUJDEA HINGHERU *[şopteşte]* : Da' ce nevoie avem de ea, şefule ?

BRUHAHA *[şopteşte]* : Măăă, de ce pui întrebări idioate ? Cum ce nevoie avem de ea, ce întrebare mai este şi asta ? Iată de ce avem nevoie. În momentul când vom fi aproape de individul care a telefonat şi care ne-a anunţat de crimă, îi dăm drumu' pisicii, care după cum vezi e neagră ca dracu', să-i taie calea... Ori, şti prea bine că oricui îi taie calea o pisică neagră, asta îi va purta mare ghinion ! Ai priceput, mă Hingherică !

CIUJDEA HINGHERU *[şopteşte]* : Aaaa, da, da ! Inteligent şefule, inteligent ! Da' stai puţin, că ne-a tăiat calea şi nouă. Şi noi o să avem ghinion !

BRUHAHA *[şopteşte]* : Aşa este Hingherică, da' nu ne mai pasă !

PEPŢEL JIMENEZ MĂCELARU *[şopteşte]* : Cum aşa şefule ?

BRUHAHA *[şopteşte]*: Păi ce ghinion mai mare putem avea decât că îl avem pe Batoză cu noi ?

BURDUJELU MOACĂ *[strigă]*: Aşa este şefule, just !

[Între timp, Batoză se apropie de pisica neagră, leşinată de spaimă, pune mâna pe ea şi i-o dă lui Bruhaha]

BRUHAHA *[strigă]*: Dă-mi sticla cu alcool metilic, Pepiţel, s-o îmbăt, ca să stea liniştită după ce şi-o reveni din leşin...

[Măcelaru caută în trusa medicală şi îi înmână sticla. Bruhaha, pune gura sticlei în gura pisicii şi lasă să curgă un timp alcoolul, apoi îi înapoie sticla lui Pepiţel]

BRUHAHA *[strigă]*: Ţine pisica Batoză şi puneţi-o pe cap, ca să fi mai şmecher !…

[Batoză aşează pisica pe cap, porneşte maşina şi deschide radioul. Se aude vocea hodorogită a unui crainic]

CRAINICUL*[voce hodorogită]*: Moment poetic. Versuri de Foamfă Tonţică, în interprearea mea. ”Mi-e dor”...
”Mi-e dor de guiţatul porcilor flămânzi, de nouă zile nemâncaţi,
Mi-e dor de orăcăitul broaştelor rugându-se să-nceapă ploaia,
Mi-e dor de răgetu’ măgarilor, aşteptând să fie mângâiaţi ,
Mi-e dor de mugetul vacilor fără talangă, rumegând nemulţumite,
Mi-e dor de mieunatul pisicilor albastre căutând şobolani oranj,
Mi-e dor de lătratul câinilor turbaţi, aşteptând să muşte,
Mi-e dor de croncănitul corbilor şi ciorilor în căutare de caşcaval...”

CIUJDEA HINGHERU*[strigă]*: Mi-e dor... Atâta ştie, poetu’ lu’ peşte congelat şi afumat ! Îi e dor de ospiciu’ de nebuni din care a scăpat !

CRAINICUL: Întrerupem cu mare regret momentul poetic, pentru a vă anunţa despre o crimă înfiorătoare care s-a petrecut pe strada Temeliei, colţ cu Tombolei. A fost găsită moartă prin otrăvire, pisica adorată a cunoscutei actriţe de cinema, Sica Titirez Foamfă, care mai este şi o celebră cântăreaţă de muzică dodecafonică şi prim balerină a teatrului de iarnă, în specialitatea de balet tenebros, precum şi soţie a multimiliardarului Sile Titirez Foamfă ! Un anonim, a telefonat la o firmă de detectivi şi apoi ne-a informat şi pe noi. Actualmente, mai mulţi detectivi, printre care şi inegalabilul detectiv Bruhaha se află în misiune ! În ultimul moment, aflăm că încă două pisici adorate ale marii actriţe, cântăreţe şi balerine, Sica Titirez Foamfă au dispărut misterios din vila acesteia ! Doamna suspomenită este distrusă totalmente. A oferit o recompensă uriaşă pentru recuperarea pisicilor dispărute precum şi pentru prinderea criminalului sau criminalilor sau poate al răpitorilor ! Vom informa onorat publicu’, despre evoluţia evenimentelor... Reluăm momentul poetic, cu o celebră poezie care are numai două versuri... Atenţie, recit...
”Cântă guguştiucul, cântă,
Şi durerea mi-o alină...”

BRUHAHA *[strigă]*: Fenomenai ! Presa a aflat deja !…

CRAINICUL: Ascultaţi-l acum pe Bibinel Copcealone cu noul său şlagăr, ”Pisica albastră a fericirii”... Să-l ascultăm...

BRUHAHA *[strigă]*: Închide radioul, Batoză că sunt sătul de miorlăituri !

MAIMUŢICĂ *[enervat]*: De unde dracu’ ştia cotoronţu’ ăla de la radio că suntem în misiune ?

BRUHAHA *[zbiară]*: Telepatie, boule, incultule ! Ştie o lume întreagă de telepatie şi tu habar nu ai ! Accelerează Batoză, accelerează grăsane, fă maşina să zboare !

BATOZĂ *[strigă]*: Ar zbura ea săraca, dacă nu aş fi eu în maşină !

BRUHAHA *[zbiară]*: Atunci, dă-te dracu’ jos din maşină şi lasă-ne să zburăm, să zbrăm, ca liliecii ! Haide, sări !

BATOZĂ *[strigă]*: Şefule, te implor, nu mă obliga să mă dau jos din maşină, că mă nenoroceşti !

BRUHAHA *[zbiară]*: Bine, nu insist, grăsan fricos ! Ştiam eu că o să am numai şi numai belele cu tine ! Să recapitulăm ! Acum ştim că o depravată şi-a găsit pisica moartă, iar alte două pisici adorate au dispărut. Trebuie să găsim pe cei ce au săvârşit aceste abominabile sau abdominabile fapte ! Niciodată nu m-am lămurit, cum este corect, abominabil sau abdominabil ? În fine nu contează ! Să aud ! Hingherule, ce propui ?

CIUJDEA HINGHERU *[strigă]*: Să-i dăm un telefon genialului Namilă, patronul, şeful nostru cel mai mare şi să ne îndrume el !

BRUHAHA *[zbiară]*: Bine ai zis !

[Bruhaha îşi scoate telefonul mobil din buzunar, formează numărul şi se răsteşte]

BRUHAHA *[zbiară]*: Allooo, şefule, ai auzit ce s-a întâmplat ? A anunţat la radio ! Da ? Bine, şti deci despre ce este vorba ! Vino şi ne ajută, că noi suntem depăşiţi de evenimente !…

BATOZĂ *[şopteşte]*: Şefule, spune-i că avem şi o pisică neagră cu noi !

BRUHAHA *[zbiară]*: Taci dracu' Batoză, purcelule ! Alo, Namilă, chelule, mai eşti la telefon ? Stai, nu te enerva ca prostu' că şi noi suntem terorizaţi, suntem terminaţi ! Hai că închid telefonu' şi vezi, umblă mai repede ! Ce eşti surd ? Şi ce dacă îmi eşti şef ? Ce dacă eşti patron ? Vorbesc cum îmi place, puţin îmi pasă de etichetă !

[Închide telefonul şi-l pune în buzunar, apoi continuă să vorbească]

Ce al dracu' eşti, şefule ! Ai vrea ca toată lumea să ţi se ploconească până la pământ ! Gata ! Şi-acum să-l aşteptăm pe Namilă, să rezolve toată problema asta afurisită !

[La un moment dat, telefonul mobil al lui Bruhaha, sună; Bruhaha îşi scoate telefonul din buzunar, îl lipeşte de ureche, ascultă un timp, apoi îl închide şi îl pune apoi din nou în buzunar].

BRUHAHA *[strigă]*: E dat dracu' Namilă ăsta, gata, a şi găsit criminalu' şi a şi găsit pisicile dispărute ! Nu degeaba este născut în zodia câinelui, după zodiacu' chinezesc !

REZOLVAREA CAZULUI

[Într-un târziu maşina poliţiei ajunge la destinaţie – strada Pârleazului, colţ cu strada Tăciunelui. Namilă este înconjurat de o mulţime de poliţişti, reporteri… Bruhaha, îşi face loc prin mulţime şi se apropie de Namilă…]

NAMILĂ *[strigă]*: Ai venit şi tu chelie, în sfârşit !

BRUHAHA *[urlă]*: Termină cu chelie, bolovanule, că mă enervezi ! Cum stă treaba ? O să începi să te împăunezi cum că ai rezolvat cazu' ! În fond pentru asta eşti şef şi pentru asta eşti patron ! Pentru că eşti mai al dracu' ! Cum stă treaba şefule ?

NAMILĂ *[strigă]*: Aici ai zis bine, da, sunt şef pentru că sunt foarte al dracu' şi îmi merge mintea cu mult mai repede decât ţie, chelie imensă ce eşti, asta ca să te oftici şi să te enervezi la culme !

BRUHAHA *[urlă]*: Acuma umflă-te în pene ! Că şefu' până nu e şi fudul, parcă nu e al dracu' destul !...

NAMILĂ *[strigă]*: Da, mă umflu în pene, ca să te oftici ! Uite asta este pisica moartă, otrăvită, respectiv corpul delict, iar astea sunt pisicile dispărute ! Ăsta-i criminalul… Este câinele de acolo, care, să vezi ce inteligent a fost, mult mai inteligent decât tine, a furat nişte otravă dintr-o farmacie, de fapt nişte medicamente cu termenul de valabilitate mult depăşit, şi ce să vezi ? A pus otrava în mâncarea pisicii… care pisică a mâncat mâncarea otrăvită şi evident a murit… iar câinele, tot evident, a fugit de la locul faptei, după ce a gonit şi celelalte două pisici adorate ale actriţei de cinema, care mai este şi cântăreaţă de muzică dodecafonică şi balerină, specializată în balet tenebros ! Ăsta a fost misteru' cheliuţă bleagă !…

[În acest timp, Batoză şi-a dat jos de pe cap pisica neagră; pisica se trezeşte din beţie, scoate un miorlăit teribil şi mergând împleticit trece prin faţa lui Namilă… Namilă înaintă…]

BRUHAHA *[strigă]*: Şefule, atenţie, o să ai ghinion, fiindcă ţi-a călcat calea o pisică neagră !

[Namilă, enervat, se apleacă şi vrea să pună mâna pe pisică, dar aceasta, deşi încă mahmură, fuge iar Namilă o urmează… După multă alergătură, timp în care Namilă era susţinut de strigătele frenetice ale poliţiştilor şi ale reporterilor – "hai Namilă, hai Namilă, prinde-o", iar pisica era susţinută de echipa lui Bruhaha – "hai pisica, hai neagra, aleargă-l pe Namilă", ei bine, în cele din urmă, Namilă se aşează pe bordură, răsuflând din greu, iar pisica neagră, împreună cu pisicile adorate ale actriţei de cinema şi împreună cu câinele criminal, fug. Tocmai atunci apare şi un automobil luxos care se opreşte în dreptul lui Namilă. Din automobil, se dă jos Sica Titirez Foamfă, care mai apucă să vadă cum adoratele ei pisicuţe, dispăreau după un gard. Namilă, când o vede pe Sica Titirez Foamfă, fluieră a pagubă… şi îşi cere scuze…]

NAMILĂ *[emoţionat] :* Distinsă şi onorată doamnă, îmi cer miliarde de scuze !

SICA TITIREZ FOAMFĂ *[strigă]:* Domnule, nu am nevoie de scuzele dumitale tâmpite ! Am nevoie de odoarele mele, fără de care nu pot să trăiesc, de pisicuţele mele neasemuite… şi de criminal, căruia am să-i intentez un proces la un tribunal internaţional de care o să audă o lume întreagă ! Cine a fost criminalu' ?

NAMILĂ *[emoţionat]:* Un buldog, distinsă doamnă ! A furat otravă de la o farmacie şi care otravă, a pus-o în mâncarea uneia dintre pisici, aceea pe care o am în maşină, după care a fugărit celelalte pisici ! Tocmai le prinsesem, prinsesem şi criminalul, dar… a apărut o pisică neagră care mi s-a părut suspectă, am încercat să o prind, dar… mi-a scăpat ! Ce să fac ? Am avut ghinion din pricină că mi-a tăiat calea pisica neagră despre care tocmai v-am vorbit… Asta este. A mai rămas numai pisica asta moartă, asta care este în maşină.

[Tocmai în momentul când Namilă termină de vorbit, pisica moartă care zăcea pe canapeaua din maşina poliţiei, cu care venise Namilă… învie… Bucuroasă, Sica Tirez Foamfă, o ia în braţe şi o pupă după ureche… Între timp, apare în depărtare şi pisica neagră, însoţită de celelalte două pisici şi de câine, care s-au apropiat de Sica Titirez Foamfă… Bruhaha, întreabă pe unul, pe altul, cercetă pisica, aceea care păruse a fi moartă, îşi notă informaţiile într-un carneţel… Namilă era înmărmurit…]

NAMILĂ *[emoţionat] :* Ce dracu' mai este şi asta ?

BRUHAHA *[strigă]*: Simplu ! Am dezlegat misterul ! Linişte ! Iată cum stă chestia ! Câinele este al surorii actriţei de cinema, care o urăşte pe aceasta de nu mai poate ! Şi ce s-a gândit ea ? Pentru a o scoate din minţi pe Sica Titirez Foamfă, a dresat câinele, respectiv acest venerabil buldog, să fure otravă dintr-o farmacie…

NAMILĂ *[emoţionat] :* Ei şi ce-i cu asta ?

BRUHAHA *[strigă]*: Nu mă întrerupe, şefule ! Numai că dintr-o regretabilă greşeală, regretabilă din punctul de vedere al câinelui, acesta a furat un somnifer ! Şi care somnifer l-a pus în mâncarea pisicii adorate, care pisică adorată, a adormit buştean, de părea moartă ! Apoi, urmându-şi planu', a fugărit celelalte pisici adorate şi… uite-aşa, treaba a fost făcută !…

NAMILĂ *[emoţionat] :* Şi ce s-a întâmplat mai departe ?…

BRUHAHA *[strigă]*: Apoi, sora stelei de cinema, l-a rugat pe prietenul ei să ne dea un telefon, să ne avertizeze, pentru a ne induce în eroare, întrucât spera să ne dea impresia că nu are nici un amestec ! Noi am pornit în căutarea criminalului şi restul se cunoaşte… Eşti mulţumit şefule ?

NAMILĂ *[emoţionat] :* Bine, bine, chelie minunată, haidem la birou, că destul am alergat ca o girafă… De fapt era treaba ta şi a lu' Batoză şi a lui Maimuţică să alergaţi ca bezmeticii, nu a mea, care sunt mare şef peste voi !

BRUHAHA *[strigă]*: Lasă nu te mai văita atâta ca un prunc râzgâiat !...

NAMILĂ *[emoţionat] :* Sunt mare şef, s-a înţeles ? Drept pedeapsă, tu nu te vei mai rade pe cap şi îţi vei lăsa păru' să crească până ce va fi lung de o jumătate de metru, Batoză nu va mai mânca timp un an de zile tocană de urzici, iar Maimuţică nu va mai mesteca timp de zece ani, gumă de mestecat, am zis şi semnez şi contrasemnez verbal, Namilă ! Sentinţa este irevocabilă !

BRUHAHA *[strigă]*: Ba s-o crezi tu şefule ! Vom face reclamaţie la un tribunal internaţional pe care îl ştiu eu şi dacă nu o să ieşi tu cu coada între ciolane, să nu îmi mai zici tu mie chelie ! Ai priceput, bă şefu' lu' peşte congelat !? În afară de asta, nu ştiai, şefule, că atunci când îţi taie calea o pisică neagră, în nici un caz să nu alergi după ea ? Nici măcar atâta lucru nu şti ? Când te întâlneşti cu o pisică neagră, este mai bine să te întorci înapoi sau să stai pe loc… Sau să fluieri a pagubă ! E mai cuminte !

SICA TITIREZ FOAMFĂ *[ţinând în braţe o pisică, începe să cânte o romanţă, în stilul muzicii dodecafonice]:*

"Pisicuţă, pisicuţă, ce m-aş face fără tine ?...
Cu tine îmi este aşa de bine,
Pisicuţă râzgâiată, tu stai şi miorlăi lângă mine,
Şi eşti dulce ca mierea de albine !...
Pisicuţă, pisicuţă, nebună am fost şi nebună sunt după tine !..."

BRUHAHA *[strigă]*: Marş ! Zât ! Să fi tu a naibii cu mâţele tale cu tot, madam Titirez !

[Namilă, Bruhaha şi echipa lui, actriţa de cinema şi pisicuţele ei adorate şi câinele criminal, se urcă în maşini şi pleacă… Cealaltă lume adunată se împrăştie, lăsând în urmă locul gol şi trist ca o pisică neagră fără stăpân…].

O ÎMPUŞCĂTURĂ PRIN TELEFON

PERSONAJELE

BRUHAHA – detectiv şef, chel, corpolent, dur...
BATOZĂ - detectiv, grăsan, iubitor de tocană de urzici şi rachiu de ienupăr combinat cu spirt medicinal...
MAIMUŢICĂ - detectiv, slăbănog...
NAMILĂ - patronul unei firme de detectivi, şeful lui Bruhaha...
ŢURLOAIE – comisar de poliţie, ca toţi comisarii…
MUŞCĂŢEA PAPIŢOIU – detectiv celebru...
PUPI TIRANOZAURUS – o individă de vreo 75 de ani, bondoacă, stafidită, fardată, proprietara unei firme de produse de marochinărie şi încălţăminte, căsătorită de 19 de ori; este însoţită de un câine pechinez...
CHELNERUL – demn reprezentant al breslei ospătarilor...

TELEFONUL

[Într-o frumoasă noapte de vară, detectivul şef Bruhaha, stătea ca de obicei, în cabinetul său şi sugea dintr-o acadea, savurându-i dulceaţa. La un moment dat, în plină noapte, telefonul de pe biroul său, începu să zbârnâie]

BRUHAHA *[mormăie şi schimbă poziţia acadelei în gură]*: Cine să fie la ora asta ?

[Lumina becului care cădea pe celebra-i chelie, tremură. Sunete sinistre se auzeau în continuare dinspre direcţia telefonului. Cu un curaj nebun, detectivul se decise să pună capăt zgomotelor şi cu un ultim efort ridică receptorul]

BRUHAHA *[răcneşte ca un leu rănit]*: Care eşti bă de suni la ora asta ? Puşlamale obraznice, nici noaptea nu mă pot odihni din cauza voastră, nenorociţilor !

[Din receptorul telefonului veniră zgomote ciudate, printre care şi o împuşcătură. După o matură chibzuinţă, detectivul a înţeles că se produsese o crimă înfiorătoare. Trezindu-se de-a binelea, trase în joacă un pumn în guşa grăsanului Batoză]

BRUHAHA *[urlă]*: Scoală sac de osânză fără fund ! Tu nu şti decât să mănânci sandvişuri şi să bei cafele ! În afară de asta, sforăi şi fluieri ca un huligan ! Haide, a sunat ceasu' !

BATOZĂ *[strigă]*: Numai o clipită şefule să ud urzicile, doar şti că sunt nebun după urzici !

BRUHAHA *[urlă]*: Haide, dă-le dracului de urzici ! S-a petrecut o crimă îngrozitoare şi trebuie să aflăm cine este ucigaşul !

[Batoză cască precum un hipopotam]

BATOZĂ *[mormăie]*: Lasă şefule că îl aflăm noi mâine, poimâine, ce atâta grabă ? După cum se ştie, graba strică treaba !…

BRUHAHA *[urlă]*: Haide haimana obeză, animal de cocină, scoală-te şi cară-te şi află-mi de unde s-a dat telefonul pe care l-am primit adineauri, când am auzit împuşcătura în receptor. Până atunci, eu îl anunţ pe bou' de Namilă. Apopo, uită-te la boul ăsta de Namilă care este şefu' meu, şef pe dracu' să-l ia, diferenţa dintre mine şi el este că în timp ce eu vreau să fiu chel şi mă rad ca atare pe cap, nemernicul şi mamelucul de Namilă nu vrea să fie chel şi cu toate astea, cheleşte fără să-şi mai radă ţeasta ! Spune şi tu purceluşul lui tata, Batoză, asta este dreptate ? Din cauza asta îl invidiez pe ordinarul ăsta de Namilă şi nu mai pot de oftică ! Uită-te la Namilă ăsta, nu trebuie să mai cheltuiască timp şi bani ca să-şi mai radă capu', ca prostu' de mine, care îmi pierd o groază de timp şi de bani cu chestia asta... Dar aşa este soarta, pe unii îi fericeşte şi pe alţii îi nenoroceşte... Marş şi află de unde s-a dat telefonul !

BRUHAHA *[guiţă în receptorul telefonului]*: Alooo, şefule, haide, îmbracă-te repede şi vino la biurou, că s-a petrecut o crimă abominabilă sau abdominabilă !

NAMILĂ *[zbiară, se aude în receptor]:* Nu se zice biurou, corect este birou, tontule ! Ce vrei să spui cu crimă abdominabilă ? Nu înţeleg ! Corect este... crimă abominabilă ! Şi în afară de asta, ce dracu' vrei mă chelule la ora asta ? Şti cât este ceasu', mă huhurezule ? Două noaptea, mă liliacule ! Las-o dracu' de crimă, că acum sunt adormit ! Şi mâine este o zi, mitocanule, mârlanule !

BRUHAHA *[urlă]*: Şti ceva, şefule, nu mă înfuria, că sunt gură spartă şi îţi fac o reclamă clasa întâi ! Corect este aşa cum zic eu, adică biurou, corect este crimă abdominabilă ! Eu hotărăsc regulile gramaticale, să fie clar ! Haide, ia-ţi basca, masca, pardesiu', ce dracu' mai ai şi mişcă-te repede la biurou, fuga marş, nu mai trândăvi, pentru că lenea este una din cauzele pentru care cheleşti. Eu plec să îl caut pe criminal, şefule !

[Apoi, ca scos din minţi, îl chemă pe Gomez, zis şi Maimuţică]

BRUHAHA *[strigă]*: Unde ai dispărut, Maimuţică, animal de grădină zoologică ? Nu ai auzit că am primit un telefon ? Trebuia să fi aici când l-ai văzut pe Batoză că iese din biurou de la mine ca o tornadă ! De ce nu ai venit mă tembelule ? O să vezi tu avansare când o să dobor eu recordul mondial la săritura cu prăjina !

MAIMUŢICĂ *[strigă]*: Şefule, să şti că Batoză a trecut prea repede pe lângă mine ! A fost mai mult decât o tornadă, a fost un uragan ! Nu am apucat să-l văd !

BRUHAHA *[strigă]*: Păi cum să-l vezi, că tu stai tot timpul şi dormitezi şi mesteci gumă de mestecat !… Află că s-a produs o crimă înfiorătoare ! Am primit un telefon şi am auzit împuşcătura în receptorul telefonului ! Poftim, află criminalul, nu mai trândăvi, vrei să te îngraşi şi tu ca Batoză ?

[Tocmai atunci intră ca un ciclon, Batoză]

BATOZĂ *[guiţă, urlă]*: Ştiu, am aflat, am găsit ! S-a telefonat de la un telefon public, şefule… Nu ştiu număru' dar ştiu că este un telefon public şi basta ! Mă laşi acuma să ud urzicile mele iubite ?

BRUHAHA *[strigă]*: Of, purceluş îndrăgostit de urzici ce eşti, ce să-ţi spun, cu dragostea nu te pui, du-te şi udă-le că mi-ai mâncat zilele cu urzicile tale, dar să şti că dacă nu te potoleşti, am să-ţi arunc nenorocitele alea de urzici…

BATOZĂ *[guiţă, slugarnic]*: Mă nenoroceşti, şefule ! Mă faci să mă arunc în faţa tramvaiului !…

BRUHAHA *[strigă]*: Nu mă întrerupe, grăsane ! Deci am să-ţi azvârl urzicile la groapa de gunoi şi am să te arunc şi pe tine. Tot la groapa de gunoi !

BATOZĂ *[guiţă, slugarnic]*: Oh, şefule, ştiam eu că nu eşti aşa de rău, după cum pari la prima vedere… Nu te lasă pe tine inima să mă desparţi de urzici, aşa că o să mă azvârli cu urzici cu tot, nu eşti aşa de rău…

BRUHAHA *[strigă]*: Dar cum sunt linguşitorule ? Lipitoare ce eşti ! Te guduri ca o potae obeză, hai spune odată, cum sunt ?

BATOZĂ *[tremură]*: Eşti fenomenal de rău, eşti incredibil de rău, şefule, aşa cum îi stă bine unui şef şi unui barosan !

BRUHAHA *[strigă]*: Aşa te vreau Batoză ! Acuma du-te şi află-mi număru' telefonului de la care s-a telefonat, din pământ din iarbă verde, să-mi scoţi număru' că altminteri, dracu' te-a luat ! Haide, fuga marş !

BATOZĂ *[tremură]*: Imediat, şefule, imediat !…

BRUHAHA *[strigă]*: Sau, mai bine lasă, că am să-ţi gâdil eu într-o zi guşa aia enormă, de n-ai să ţi-o mai recunoşti ! Du-te şi udă-ţi urzicile alea ordinare, că mă duc eu să aflu număru' telefonului !

BATOZĂ *[se gudură]*: Ce bun sunteţi şefule, pe onoarea mea !

BRUHAHA *[zbiară]*: Taci şi nu te mai gudura atâta că mă enervezi ! Şti foarte bine că nu îmi place să fiu laudat de subalterni ! Dacă ai fi fost mareşal sau cel puţin general sau măcar patron de firmă de detectivi, ca bou' de Namilă, ei da, aş fi tresăltat de bucurie dacă aş fi fost lăudat ! Dar aşa… Of, sfinte Sisoe, tu şi patron sau general, cred că mi-am pierdut minţile ! Haide, nu mai cotcodăci şi nu mai guiţa atâta că mă enervezi la maxim !

[Batoză îşi udă urzicile, Maimuţică mestecă gumă de mestecat, în timp ce Bruhaha iese, dar se întoarce repede, rânjind satisfăcut]

BRUHAHA *[strigă, adresându-se lui Batoză şi lui Maimuţică]*: Ehei, nu ştiu ce v-aţi face voi fără mine, nu ştiu, nu ştiu, că nici la cerşit nu vă pricepeţi ! Aţi leşina de foame şi de sete ! Voi nu ştiţi să faceţi absolut nimic ! Nu ştiu cine dracu' v-a băgat în firma asta de detectivi, că nici relaţii nu aveţi ! Ce stai şi te holbezi aşa la mine, Batoză, gândacule ? Încă nu ţi-ai udat urzicile ? Du-te şi pregăteşte maşina şi hai la drum, nătărăilor ! Că aşa am fost eu blestemat, să fiu însoţit de o haită de nătărăi… L-am inclus, bineînţeles şi pe Namilă printre ei, să fie clar ! Gata am aflat număru' de la care s-a telefonat ! Da, Batoză, am aflat ! Ce faci, ai înţepenit ?

BATOZĂ *[nedumerit]*: Care număr ? Ce telefon ?

BRUHAHA *[zbiară]*: Cristoase, Dumnezeule mare ! Telefonul pe care l-am primit adineauri, când am auzit împuşcătura în receptor ! Du-te odată şi porneşte nenorocita aia de maşină, nu mă face să-mi pierd răbdarea !...

[Tocmai când să iasă din încăpere, telefonul sună din nou. Batoză ridică receptorul, dar Bruhaha se repede şi smulge receptorul din mâna acestuia şi îi dă o palmă răsunătoare pe obraz]

BRUHAHA *[zbiară]*:Cum îţi permiţi obraznicule şi neruşinatule să răspunzi tu la telefon în locul meu ? Nu îţi este ruşine, grăsan ordinar ? Alo ! Cine este la telefon ? Ţurloaie ? Comisaru' Ţurloaie ? Celebrul comisar Ţurloaie ? Ce să fac, investighez o crimă abominabilă sau abdominabilă nu ştiu cum este corect, întotdeauna am avut probleme cu cuvântu' ăsta… În fine, n-are importanţă, tocmai mă pregăteam să merg pe teren şi să investighez cazul acesta tenebros… Ce spui ? Să ne întâlnim la localu'… între ghilimele… Lasă că ştiu că se pun ghilimele, spune ce local… La localu' Ţestoasa ? Bine, hai că vin… Sper să fie interesant cazu' ! Ciao fătucă masculină ce eşti !

[Trânteşte receptorul. Se întoarce spre Batoză şi spre Maimuţică].

BATOZĂ *[nedumerit]*: S-a întâmplat ceva, şefule ?...

BRUHAHA *[zbiară]*: S-a schimbat planul băieţi ! Mergem la Ţestoasa şi ne întâlnim cu Ţurloaie ! Zice că are un caz înfiorător, mai urgent şi mai groaznic decât cazul nostru… În prealabil, ca să folosesc un cuvânt care mi-a plăcut la nebunie şi pe care l-am învăţat când eram la instrucţie la Paris, deci în prealabil, să-i dau un telefon şi lui Muşcăţea Papiţoiu celebrul detectiv şi lui Namilă să vină şi ei la local !

BATOZĂ *[nedumerit]*: Şi cum ai să faci şefule ?

BRUHAHA *[zbiară]*: Am să vorbesc la două telefoane ca să nu mai pierd timpu'...

[Formează două numere de telefon la două telefoane, apoi îşi pune un receptor al unui telefon la o ureche, iar alt receptor la cealaltă ureche]…

BRUHAHA *[zbiară]*: Alo, Muşcăţea Papiţoiu şi Namilă ! Veniţi imediat la restaurantul Ţestoasa pentru un caz infiorător ! Şefule, Namilă, nu face pe nebunu' cu mine, că nu-i de glumă ! Eşti şefu' meu dar acuma trebuie să fi prezent la datorie, că de aceea eşti plătit ! Ce-ai spus ? Că nu ai primit nici un ban ? Că eşti patron ? Nu îmi pasă ! Gata am terminat, musca să nu aud ! *[Trânteşte receptoarele]* Şi acum să mergem la Ţestoasa !

LA DRUM…

[Bruhaha, Batoză şi Maimuţică se urcă în maşină şi pornesc spre restaurantul Ţestoasa. Până să ajungă la celebrul local, se întâmplă că maşina condusă de Batoză, rămase în pană de… benzină, chiar lângă o benzinărie... Aici însă, era un şir interminabil de maşini…]

BRUHAHA *[zbiară]*: Of, asta ne mai lipsea acum ! De ce nu te-ai îngrijit Batoză să pui benzină destulă în rezervor ? Drept pedeapsă, vei sta la coadă să umpli rezervoru'…

[Maimuţică zăreşte o cabină telefonică…]

MAIMUŢICĂ *[strigă]*: Uite şefule, aia este cabina telefonică de la care s-a telefonat !

BRUHAHA *[zbiară]*: De unde şti mă Maimuţică, băieţică ?

MAIMUŢICĂ *[entuziasmat]*: Simplu ! Batoză a spus că s-a telefonat de la un telefon public. Este şefule ? Ăla este un telefon public ? Este ! Rezultă logic că este chiar telefonu' de la care s-a telefonat ! E logic şi clar ca lumina zilei !...

BRUHAHA *[zbiară]*: Îţi merge mintea nu glumă ! Boule şi măgarule, am aflat număru' telefonului, nu v-am spus, ţie şi lui Batoză ? Sau atunci când v-am spus vă era mintea plecată cu sorcova ? Faci pe deşteptu' cu mine ?

MAIMUŢICĂ *[spăşit]*: Iertare şefule, aşa este, ne era mintea plecată cu sorcova ! Da' acuma ce facem ? Stăm şi noi la coadă sau mergem pe jos până la Ţestoasa ?

BRUHAHA *[strigă]*: Nu avem ce face, mergem pe jos, că nici să chem un taxi n-am chef... Hai la drum Maimuţică !

[Se îndepărtează mergând în linişte... După un timp, Batoză aleargă după ei şi îi ajunge din urmă...]

BATOZĂ *[gâfâind]*: Hai noroc şi ura ! Şefule, am făcut o treabă bună, am umplut rezervoru' !

BRUHAHA *[strigă]*: Aşa repede ? Felicitări, măi butoi ambulant umplut cu slănină ! A fost benzină bună ?

BATOZĂ *[gâfâind]*: Da' cine era tâmpit să stea la coada aia, şefule ? Am umplut rezervoru' ... ghici cu ce ? Cu petrol, şefule ! A fost o ocazie rarisimă ! Petrolul mi l-a dat un dobitoc, aproape pe degeaba ! Am făcut astfel şi economii la bugetu' firmei ! Îmi dai şi mie nişte bani să-mi cumpăr o îngheţată ?...

BRUHAHA *[urlă ca scos din minţi]*: Ce-ai făcut, mă ? Ai umplut rezervoru' cu petrol ? Ai căpiat, grăsan ordinar ?

BATOZĂ *[nedumerit]*: Păi ce, nu este bun ? Benzina nu e făcută din petrol ? Că aşa am învăţat la şcoala de detectivi, că benzina se face din petrol ! Şi dacă este făcută din petrol, maşina trebuie să meargă şi cu petrol, nu numai cu benzină ! N-am dreptate şefule ?

BRUHAHA *[nervos]*: Nu, nu ai dreptate, mă tâmpitule ! Nu merge şi cu petrol ! Doar dacă o împingi tu ! Unde ai lăsat maşina, imbecilule ?

BATOZĂ *[nedumerit]*: Este în urma noastră, şefule !... Dar să şti că a mers... A ieşit ceva fum din ea, dar a mers ! Ce-i drept nu sunt sigur că o să mai meargă...

BRUHAHA *[nervos]*: Şti ceva ? Eu şi cu Maimuţică vom sta în maşină şi vom conduce, iar tu ne vei împinge ! Că mi-a pierit chefu' să merg pe jos până la Ţestoasa ! Ai înţeles ?

[Se întorc la maşină, Bruhaha şi Maimuţică s-au aşezat în automobil, iar Batoză se aşează la spatele maşinii şi împinse şi tot împinse până ce au ajuns la Ţestoasa...]

LA RESTAURANT...

[Au intrat în restaurant - un restaurant luxos, cu separeuri. S-au aşezat la o masă şi au aşteptat. La un moment dat veni un chelner...]

CHELNERUL *[serviabil]*: Ce doresc domnii ? Ceva flambat ? Gustărică ? Fripturică ? Sosulică ? Sălătică ? Băuturică ?

BRUHAHA *[nervos]*: Şti ce ? Lasă-ne cu chestiile astea cretine ! Sosulică, fripturică... Ce crezi că suntem la grădiniţă, măgarule ! Să ne aduci douăzeci de kile de rachiu de mătrăgună şi încă şapte kile de spirt medicinal pentru uz intern, adică bun de băut, de prima calitate, ai priceput ? Suntem însetaţi !...

CHELNERUL *[serviabil]*: De bună seamă că am priceput ! Altceva mai doriţi ?

BRUHAHA *[nervos]*: Atâta deocamdată ! Cărăbăneşte-te şi adu băuturile, şi nu te mai gudura atâta că nu pupi tu de la mine nici o para chioară ! Nu vei primi nici un bacşiş ! Nimic, ai priceput ? ! Fi atent că suntem de la o firmă de detectivi, cunoscută în toată lumea, şi dacă insişti să primeşti bacşiş, o să-ţi închid şandramaua asta, ai priceput ?... De fapt restaurantul ăsta este o şandama nenorocită !...

[Chelnerul pleacă supărat. După un timp intră în local, în acelaşi timp, comisarul Ţurloaie şi detectivul Muşcăţea Papiţoiu]

ŢURLOAIE *[exuberant]:* Salutare taică, salutare la toată lumea ! Ce faci Bruhaha, Bruhi, brută bătrână ? Ce faci Maimuţel ? Ce faci Batoză ? Tot grasan ai rămas ?

MUŞCĂŢEA PAPIŢOIU *[obosit]:* Vă salut ! A venit şi Namilă ? Că nu-l văd, sau am orbul găinilor... sau s-a ascuns ?

BRUHAHA *[continuă să fie nervos]*: Nu, nu a venit încă !... Dacă nu vine, o să vadă el pe dracu'...

[Apare chelnerul care le aduse pahare, rachiul de mărtrăgună şi spirtul medicinal pentru uz intern... Îşi turnară băutură în pahare şi după ce au băut au început să discute...]

BRUHAHA *[continuă să fie nervos]*: Sunt ofticat rău, nene Ţurloaie şi nene Muşcăţea ! Batoză, porcu' ăsta cretin, a stricat maşina firmei ! A umplut rezervoru' maşinii cu petrol... Să-l mănânce cincisprezece mii de de crocodili şi să-l muşte o sută de mii de cobre ! Asta a făcut pupăza asta grasă ! A nenorocit motoru' maşinii !

ŢURLOAIE *[împăciuitor]:* Lasă, nu-i nimic, Bruhi, lasă-l încolo de motor !...

BATOZĂ *[nedumerit]* : Nu înţeleg de ce te superi, şefule ? Petrol, benzină, tot aia e !

BRUHAHA *[continuă să fie nervos]*: Măi grăsane, tu eşti chiar tâmpit de-a binelea sau îţi baţi joc de mine ? Taci odată şi stai dracului ca o statuie pe scaunele alea de beton şi să nu-ţi mai aud gura, că nu ştiu ce am să-ţi fac ! Te muşc de nas ! Ai auzit, osânză imbecilă !?

[Au tot discutat, până ce au consumat opt kilograme de rachiu de mătrăgună şi vreo trei kilograme de spirt şi s-au ameţit destul de bine… Bruhaha era de-acum bine dispus…]

BRUHAHA *[bine dispus]*: Şi zi aşa Batoză, grăsunelule, eşti cu capsa pusă, hai ?

BATOZĂ *[ameţit de băutură, zbiară]*: Îţi interzic şefule cretinule, să-mi zici grăsan sau grăsunel ! Ei drăcia dracului, ce eu mă leg de chelia dumitale idioată ?

BRUHAHA *[urlă]*: Ah, grăsunoiule ! Ah porcălău oligofrenic ! Ah, munte de grăsime abundentă ! Aşteaptă tu să ajung la biurou şi ai să vezi tu cum ai să zbori din firma asta de detectivi, neobrăzatu' şi impertinentu' dracului !

BATOZĂ *[ameţit de băutură, zbiară]*: Ba tu ai să zbori ! Că nu se zice biurou, se zice birou, ca să vezi cât eşti de incult !

[Bruhaha se ridică de pe scaun cu intenţa să-l pocnească pe Batoză, acesta vru să se apere şi în acelaţi timp să riposteze, ceilalţi însă au intervenit şi i-au liniştit în cele din urmă… După un timp au reînceput să discute…]

ŢURLOAIE *[serios]:* Să vă spun despre cazul înfiorător pentru care v-am şi chemat aici ! După asta, Bruhi, îmi spui şi tu despre cazu' tău… Peste un sfert de oră trebuie să vină baba Pupi Tiranozaurus să-mi spună un caz enorm de complicat, care este de fapt cazul despre care ţi-am pomenit !

BRUHAHA *[agitat]*: Lasă că şi cazu' meu este foarte încâlcit ! La ce se referă cazu' tău ?

ŢURLOAIE *[serios]:* Este vorba despre nişte furturi de obiecte foarte preţioase, obiecte destinate publicului şi mai zicea, când am vorbit la telefon cu ea, că a cheltuit mulţi bani pe reclamă, pe producţie… În plus, baba asta este o beţivană notorie şi în plus este nefericită în dragoste şi în afaceri !

BRUHAHA *[bine dispus]*: Apropo de reclamă… Acum câţiva ani, o firmă specializată în produse pentru căderea părului şi epilat pe cap, lansase pe piaţă cu mult fast şi gălăgie, un produs pentru căderea părului. Eu care eram interesat de chestie, pentru că după cum şti, mă rad în cap şi am o chelie respectabilă, fiind nebun după chelie, crezând ca un tâmpit în reclama aia, am cumpărat vreo patruzeci de bucăţi din acel produs. Ei bine, am folosit produsu' şi ce să vezi ?

ŢURLOAIE *[serios]:* Ce s-a întâmplat, Bruhi ?

BRUHAHA *[bine dispus]*: Îmi creştea păru' ceva de speriat ! Am dat în judecată firma ! Firma a ripostat spunând că nu ştiu să folosesc produsu', că sunt o excepţie de la regulă şi alte prostii de-astea ! Până la urmă, am renunţat şi am folosit pentru întreţinerea cheliei un aparat de bărbierit ! Da' vezi dumneata, ce putere de seducţie au reclamele astea ?…

SFÂRŞIT FERICIT…

[Intră baba Pupi Tiranozaurus, trăgând după ea un câine pechinez…]

PUPI TIRANOZAURUS *[bine dispusă]:* La toată lumea bonjur, ca să nu vă înjur ! Dumneata eşti dacă nu mă înşel, comisaru' Ţurloaie ?

ŢURLOAIE *[serios]:* Da, inestimabilă, stimată şi distinsă doamnă ! Nu este cazu' să îi prezint şi pe ceilalţi, pentru că sunt extrem de celebri şi îi ştiţi cu siguranţă şi în special pe marele Bruhaha.

PUPI TIRANOZAURUS *[miorlăie]:* Sunt plăcut surprinsă… Permiteţi-mi să vi-l prezint pe Mefisto, acest drăgălaş căţeluş bebeluş ce mă însoţeşte pretutindeni, cu care fac dragoste şi e alături de mine la bine, că la rău fuge de mănâncă pământu' şi o spun spre lauda lui că este deştept de nu are pereche !…

ŢURLOAIE *[serios]:* Ei, coană mare, care este problema, care este cazu', că suntem toţi foarte curioşi să aflăm !

PUPI TIRANOZAURUS *[vorbeşte repede]:* Problema este că la firma care este proprietatea mea, s-a produs un furt de papuci de plajă ! Închipuiţi-vă ! Cine avea interesul să fure papucii de plajă, vă întreb eu ? Am interogat următoarele persoane: pe liftier, pe ajutoru' de liftier, pe portar şi pe ajutoru' de portar, pe cele optzeci de femei măturătoare şi multe alte persoane, dar nu l-am aflat pe hoţ, închipuiţi-vă !

ŢURLOAIE *[enervat]:* Uite ce este cucoană, am crezut că este vorba de un caz mai interesant, dar văd că dumneata îţi baţi joc de noi ! De când furtul de papuci de plajă a devenit un caz de criminalistică ?

PUPI TIRANOZAURUS *[vorbeşte repede]:* Stai aşa nene Ţurloaie, nu te enerva, asta a fost numai introducerea… Dă-mi şi mie să beau din licoarea asta paradisiacă… Ce este ? Rachiu de mătrăgună ? Ah, băutura mea preferată !

ŢURLOAIE *[liniştit]:* Asta este altceva, schimbă total datele problemei… Stai să-l chem pe chelner să mai aducă ! Alo, chelner, chelner, aici, unde dracu' te uiţi ?

[După un timp apare chelnerul…]

CHELNERUL *[serviabil]*: Da, vă rog ?! Ce doreşte doamna ? Ce doresc domnii ?

ŢURLOAIE *[nervos]:* În primul rând să-ţi dea un şut în spate că abia te mişti ! În al doilea rând să ne aduci rachiu de mătrăgună şi de ienupăr, apoi ţuică bătrână tip ochi albaştri, spirt medicinal pentru uz intern şi alcool etilic, ai priceput cap sec ?

CHELNERUL *[serviabil]*: Altceva ?

BATOZĂ *[zbiară]*: Şi tocană de urzici ! Nu uitaţi poezia… Mâncaţi tocană de urzici, nu vă fie teamă de pisici şi-o să fiţi voinici !

BRUHAHA *[bine dispus]*: Tu eşti voinic, bă Batoză ? Că mănânci la tocană de urzici până plezneşti !

BATOZĂ *[zbiară]*: Eu nu sunt voinic, pentru că îmi este teamă de pisici !

[După un timp de tăcere, chelnerul le-a adus cele comandate şi au reînceput să discute…]

PUPI TIRANOZAURUS *[vorbeşte repede]:* Bine, am să vă spun o chestie de o să rămâneţi trăsniţi ! Am fost căsătorită de nu mai puţin de nouăsprezece ori şi mai aflaţi că m-am îndrăgostit acum de Batoză, da, da, da, sunt nebună după Batoză ! Dragoste la prima vedere ! Of, grăsane, nu mă las până ce nu mă mărit cu tine ! O să fi al douăzecilea bărbat !

BATOZĂ *[zbiară]*: Doamne apără şi păzeşte ! Pune-ţi pofta în cui cucoană ! Cum o să mă însor ? Mă pregăresc să urmez cursuri de actorie şi să mă fac actor, aşa că nu am timp de serenade romantice !

BRUHAHA *[bine dispus]*: Trebuie să fi prea tâmpit, grăsane, să nu te însori cu ea ! Fi atent că până acu' ţi-am tolerat toate mârşăviile, toate obrăzniciile, ţi-am tolerat până şi urzicile tale ordinare, dar până aici ! Să fie clar ! Scurt şi precis ! Îţi ordon să te însori cu această martiră capsomană ! Că altfel, te avertizez, îmi sar capacele, adică, mă enervez cumplit ! Să te ferească Dumnezeu să vezi cum arăt atunci când îmi sar capacele !

BATOZĂ *[zbiară]*: Ce capace şefunică ? Ce eşti sticlă de bere ca să-ţi sară capacu' ?

BRUHAHA*[blând]*: Sfinte Cristoase, Batoză, eşti cu adevărat retardat mintal ! Îmi sar capacele... adică mă enervez peste măsură ! Ai priceput, tembelule ?

[Tăcere. După un timp, orchestra localului începu să interpreteze celebrul şlagăr, "Dacă nu iubeşti, degeaba mai trăieşti"… Batoză îşi scoase pistolul din buzunar şi îl puse la tâmplă.]

BRUHAHA *[îngrijorat]*: Ce faci măi, grăsan capsoman ?

BATOZĂ *[zbiară]*: Păi n-a zis ăla că dacă nu iubeşti, degeaba mai trăieşti ? Eu nu iubesc, aşa că degeaba mai trăiesc !

BRUHAHA *[îngrijorat]*: Ce mă tembelule, tu iei în consideraţie textele cântecelor ? Imediat, pune-ţi pistolul la loc în buzunar ! Dar să şti că de însurat, tot te vei însura cu coana Pupi ! Acum pe loc ! Te rog Papiţoiule, cunună-i pe amărâţii ăştia, pe coana Pupi şi pe Batoză, că se potrivesc de minune ! Că ştiu că ai mai cununat odată pe un măcelar şi pe o măcelăreasă.

MUŞCĂŢEA PAPIŢOIU *[emoţionat] :* Imediat… Hai copii, pregătiţi-vă…

[Pupi Tiranozaurus îl privi insistent pe Muşcăţea…]

PUPI TIRANOZAURUS *[emoţionată]:* Ei, gata, gata, grăsane, gata, nu mă vrei, nu te mai vreau nici eu… Ce zici nene Muşcăţea, vrei să te însori cu mine ?…

MUŞCĂŢEA PAPIŢOIU *[emoţionat] :* Bineînţeles că vreau, dar cine o să ne cunune ?

BRUHAHA *[blând]*: Grăsane, ai ratat şansa vieţii tale ! Acum o să-i cununi tu ! Că şi tu poţi să îi cununi ! Şi tu ai mai cununat odată, îţi mai aduci aminte ? Pe boschetaru' ăla şi pe drogata aia ? Haide odată !...

BATOZĂ *[zbiară]*: Zău şefule, bine ai zis, îmi vărs durerea şi îi cunun cu imensă plăcere ! Gata, copii lu' tata, încep… *[urlă]* Eu, Batoză, vă declar soţ şi soaţă şi certific prin semnătură verbală ! Am zis şi aşa rămâne ! Să vorbească proaspeţii însuraţei...

PUPI TIRANOZAURUS *[emoţionată]:* Era să fac o imensă prostie şi să mă mărit cu un butoi… Da, la tine mă refer, Batoză !

MUŞCĂŢEA PAPIŢOIU *[emoţionat] :* Am avut un noroc fenomenal ! Dar, Pupiţico, trebuie să-ţi spun, că mai am treizeci de copii din celelalte căsătorii, te deranjează ?

PUPI TIRANOZAURUS *[emoţionată]:* Deloc ! Şi eu mai am patruzeci de copilaşi din cele nouăsprezece căsătorii avute… Tu eşti al douăzecilea bărbat al meu… Sunt cinstită cu tine !...

ŢURLOAIE *[nervos]:* Ei, gata, ajunge ! În sfârşit, m-am lămurit ce caz nemaipomenit ai avut, coană Pupi ! Dar acuma, ia spune Bruhi, ce caz uluitor ai, poate te ajutăm !

BRUHAHA *[blând]*: Gândeşte-te nene Ţurloaie, că am primit un telefon şi am auzit clar şi distinct o împuşcătură ! Ce zici de asta ?

ŢURLOAIE *[interesat]:* Stai puţin, la ce oră ai primit telefonul ?

BRUHAHA *[blând]*: Pe la ora două şi ceva… Noaptea, se înţelege ! Ştiu de la ce cabină s-a dat telefonu' ! Este o cabină telefonică aflată la intersecţia străzilor Ţeapa şi Sconcsului…

ŢURLOAIE *[dezamăgit]:* Păi, maestre, eu ţi-am telefonat ! Stai să-ţi explic ! Voiam să-ţi spun despre… cazul ăsta, dacă pot să-i mai spun astfel… Formam număru', ţi-am auzit glasu', dar tocmai a venit un autobuz şi m-am repezit să mă urc în el… Voiam să revin mai târziu cu un alt telefon !!…

BRUHAHA *[blând]*: Şi înpuşcătura ?

ŢURLOAIE *[vesel]:* A fost un rateu de motocicletă ! Era acolo un mizerabil cu o rablă de motocicletă, care tot pocnea şi bubuia ! Asta a fost maestre Bruhaha ! Ai crezut că a fost o împuşcătură şi de fapt, a fost o pocnitură făcută de o… motocicletă ! Halal caz, ca şi al meu de altfel !

[Tocmai atunci intră în local, Namilă]

NAMILĂ *[nervos]:* Aici eşti chelie ? Ce faci ? Anchetezi cazu' ?

BRUHAHA *[enervat]*: Şefule, vii întotdeauna la spartu' târgului ! Cazul a fost rezolvat ! Dar dacă tot ai venit stai la masă şi serveşte-te !

[Namilă se aşează pe un scaun, puse mâna pe un pahar plin cu ţuică şi bău însetat]

NAMILĂ *[amabil]:* Şi cine a fost criminalu' chelie ?

BRUHAHA *[enervat]*: Pisica ! Termină dracu' odată cu chelie ! Ce atâta chelie ? Chelie în sus şi chelie în jos ! Scuteşte-mă, ce te legi mereu de chelia mea ? Parcă ai fi obsedat ! Nu a fost nici un criminal ! A fost un rateu de motocicletă, adică o pocnitură provenită de la o motocicletă, asta mai pe înţelesu' tău de copil râzgâiat, de doi ani, care nu şti nici măcar ce este ăla un rateu de motocicletă… Ai priceput ?...

NAMILĂ *[nervos]:* Şi pentru un rateu de motocicletă m-ai deranjat ? Bă, am mai întâlnit eu mulţi proşti în viaţa mea, dar tu îi întreci pe toţi ! Auzi tu, un rateu de motocicletă !

BRUHAHA *[urlă]*: De unde era să ştiu că pocnitura provenea de la o motocicletă !? Şi… de fapt, cine vorbeşte de prostie ? Tu, mă ? Oligofrenicule !... Îţi aduci aminte de cazu' ăla cu pisica neagră, îţi aduci aminte ? Au râs de tine până şi copii de la grădiniţă ! Şi aveau dreptate să râdă, de unu' care a fost păcălit până şi de o pisică neagră ! Aşa că, tu vorbeşti de prostie ? Capsomane !

NAMILĂ *[nervos]:* Bine, lasă că ne lămurim noi mai târziu… Până atunci dacă e bâlci, atunci toarnă în pahar Batoză şi cântă-ne ceva !

[Batoză, îi toarnă ţuică în pahar lui Namilă, apoi plin de importanţă începe să cânte…]

BATOZĂ *[zbiară]*: Am să vă cânt celebrul şlagăr de inimă albastră, cu ghilimelele de rigoare, "Plâng iubite urzicuţe, plâng cepe iubite" …
"Plâng iubite urzicuţe şi cepe mult iubite,
Pentru că sunteţi atât de usturate, ca ardeiul iute,
Şi încep să beau şi să înjur,
Spărgând totul, de jur împrejur…"

[Auzindu-l pe Batoză cântând şi spărgând ce găsea în cale, toţi cei din local ies repede, lăsându-l pe cântăreţ singur, ca o ceapă usturată]

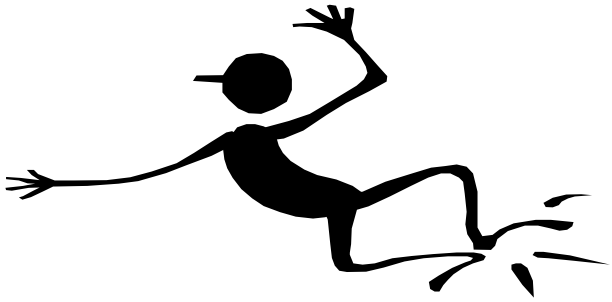

O SESIUNE DE COMUNICĂRI ŞTIINŢIFICE

PERSONAJELE

AUTORUL – un oarecare; apare la începutul şi la sfârşitul scenetei...
COCÂRŢĂ HARALAMBIE - membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Horticole Acvatice (ASHA), care prezida lucrările sesiunii.
PAFNUTIE DUŞMĂNOIUL - un distins domn, încovoiat de bătrâneţe şi de nenumăratele probleme ştiinţifice cu care a fost confruntat de-a lungul anilor.
BALAMUC EUFROSINA – o distinsă doamnă savantă...
PLOŞNIŢESCU ORĂCĂESCU (GLASUL) – savant de renume mondial...
MĂTĂSARU MICHIDUŢĂ – un tânăr şi promiţător savant...

AUTORUL : Recent, am avut neasemuita cinste să fiu invitat la o sesiune de comunicări ştiinţifice, organizată de către Institutul de Studii şi Cercetări pentru Eficientizarea Creşterii Broaştelor şi a Ploşniţelor-de-Apă (ISCECBPA), desfăşurată sub înaltul patronaj al Academiei de Ştiinţe a Bălţilor. Tema sesiunii era de un interes mondial. Se intitula, ”Influenţa debitelor de apă şi de aluviuni în eficientizarea creşterii producţiei de broaşte. Misterele ploşniţelor-de-apă. Mătasea-broaştei şi aplicaţiile sale. Modele de predicţie pe următorii zece ani”. Mottoul sesiunii a fost: "E brotacul nostru mare, care nu are asemănare." Am aşteptat cu multă nerăbdare să înceapă această captivantă sesiune. În sfârşit, a sosit şi ziua mult aşteptată. Am ajuns la sala de conferinţe emoţionat. În sală, se adunase o mulţime numeroasă de savanţi, de cercetători, de ingineri, de fizicieni, de chimişti şi de hidrologi, de specialişti în domeniul ştiinţei batracianologiei (ştiinţa care se ocupă ce studiul aprofundat al broaştelor) şi în domeniul ploşniţologiei (ştiinţa care are ca obiect de studiu ploşniţele-de-apă)... În sfârşit a început şedinţa ! A venit la tribună celebrul doctor Cocârţă Haralambie, în domeniul ştiinţelor horticole acvatice şi în domeniul hidrologiei broaştelor, care a început să... urle, foarte emoţionat...

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Onorat auditoriu, stimaţi colegi, domnilor, doamnelor, îmi revine sarcina uluitoare de a prezida această reuniune dedicată raporturilor dintre apă, broaşte şi buhaii de baltă. Nu este cazul să mai insist asupra importanţei naţionale şi internaţionale al acestui domeniu captivant. Modelele statistice elaborate de un valoros colectiv de specialişti care vor fi prezentate în sesiune, va arăta înaltul nivel calitativ la care s-a ajuns. Invit tineretul specialist să îşi expună cu curaj lucrările şi să lucreze cu abnegaţie pentru că numai astfel ne vom justifica salariile noastre mizerabile, în această epocă plină de privaţiuni şi lipsuri datorată în principal acestei nemernice crize economice care ne afectează pe noi toţi. Dau cuvântul acum distinsului domn, academicianul profesor doctor inginer avocat hingher Pafnutie Duşmănoiul, membru corespondent al Academiei de Studii Avansate în Domeniul Lăcustelor şi Ploşniţelor (ASADLP). Poftiţi, poftiţi la tribună mult stimate domnule Duşmănoiul !

[*Pafnutie Duşmănoiul, s-a apropiat de tribună*]

PAFNUTIE DUŞMĂNOIUL [*strigă, sugrumat de emoţie*]: Stimaţi colegi, stimat auditoriu ! Voi fi foarte, foarte scurt, incredibil de scurt, cu toate că eu de regulă sunt foarte lung atunci când iau cuvântul. De data asta fac o excepţie... Încep această cuvântare prin a spune că domeniul acesta al influenţei debitelor de apă şi al aluviunilor asupra traiului broaştelor şi al ploşniţelor-de apă a preocupat comunitatea oamenilor de ştiinţă din cele mai vechi timpuri şi până în zilele noastre. Am dezvoltat un model de trasare a curbelor de durată din care rezultă clar că orăcăitul broaştelor este puternic influenţat de cantitatea de apă... Este foarte posibil ca apa să inunde cavitatea bucală a acestor animale şi să amuţească, unori definitiv... Ori ne este posibil aşa ceva... Nu trebuie să aşteptăm ca apa să facă să amuţească aceste biete făpturi. Închipuiţi-vă cum ar fi balta fără orăcăit de broaşte ! Pe de altă parte, aluviunile influenţează şi pe buhaii de baltă... Dar mai există un efect, al inundaţiilor şi al secetelor asupra bietelor făpuri... Să presupunem că avem o viitură excepţională... Acea viitură va mătura practic toate broaştele şi toţi buhaii de baltă din locurile inundate. Închipuiţi-vă o secetă... Ce se va întâmpla cu broaştele şi cu buhaii de baltă ? Vă spun tot eu ! Vor muri de sete !... Să mai atrag atenţia că debitul de servitute serveşte la menţinerea vieţii acestor făpturi. Un alt model dezvoltat de un valoros grup de tineri cercetători, speranţa batracianologiei, se referă la stabilirea debitului de apă optim pentru creşterea producţiei de mormoloci... Acest model analizează necesarul de apă pentru ca mormolocul să se simtă bine. Am terminat de vorbit, să se ştie ! Vă mulţumeşte pentru atenţie academicianul Duşmănoiul, să se ştie !...

[*Au izbucnit aplauze furtunoase. Apoi domnul Cocârţă revine la tribună.*]

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Am ascultat cu toţii extrem de interesanta expunere a distinsului domn Duşmănoiul. Dau cuvântul acum distinsei doamne Balamuc Eufrosina, care ne va expune succint câteva rezultate ale impactului apei asupra ploşniţelor-de-apă. Poftiţi la această tribună nebună stimată doamnă !

BALAMUC EUFROSINA : Mulţumescu infinit de mult domnului prezident ! Stimaţi colegi, bună ziua, bună seara, bună noaptea, bună după amiaza, bună şi iar bună ce vreţi dumneavoastră să mai fie ! Ploşniţa-de-apă, se numeşte ştiinţific, Notonecta glanea. Se ştie ce sunt broaştele ! Dar... ce este ploşniţa-de-apă ? Citez din Dicţionarrul Explicativ Român... " insectă care înoată pe spate la suprafaţa apei şi care are un ac otrăvitor."

[*Deodată, se auzi un glas bubuitor...*]

GLASUL : Uite ce este, să nu crezi dumneata că ne prosteşti ! Nu există ploşniţă-de-apă ! Ploşniţa este o... Şi citez din Dicţionarul Explicativ Român... "Insectă parazită, din ordinul heteropterelor, de culoare roşie, cu corpul turtit, care se hrăneşte cu sângele omului, cu miros urât caracteristic, care trăieşte prin crăpăturile pereţilor sau ale mobilelor..." Se mai numeşte şi Cimex lectularius ! Atâta lucru nu şti, cucoană ?

BALAMUC EUFROSINA : Cine eşti dumneata, obraznicule ?

GLASUL : Sunt celebrul Ploşniţescu Orăcăescu şi am venit să vă onorez cu prezenţa mea augustă, această manifestare mediocră ! Nu se poate aşa ceva, să spui că există... ploşniţă-de-apă !

BALAMUC EUFROSINA : Habar nu ai, maestre Ploşniţescu ! Ştiai că ploşniţele acvatice (Anisops deanei) pot înota pe spate sub apă ? Iată ce scrie pe internet... şi anume în... http://www.animalutul.ro/trendy/biblioteca/stiai-ca-10-de-curiozitati-din-lumea-animalelor/1871/... "Aceste vieţuitoare de apă au spatele deschis la culoare şi abdomenul colorat în culori închise, exact opusul multor vietăţi acvatice. Pentru că nu are branhii şi deci nu poate respira luându-şi oxigen din apă, ploşniţa-de-apă îşi prinde de abdomen o bulă de aer folosindu-se de perişorii speciali. Practic, ploşnita-de-apă înoată având asupră-i o butelie de oxigen care o ajută să trăiască în mediul acvatic." Ştiai, sau nu ştiai ? Tontule ! Dacă vrei să şti, există şi... ploşniţă-sură... Şti ce este ploşniţa-sură... Uită-te în dicţionar ! Iată ce scrie acolo... "Ploşniţa-sură este o insectă de culoarea bronzului, cu aripi înguste şi cu capul în formă de cub, care împrăştie un miros aromatic"... Se mai numeşte şi... Syromastes marginatus !

PLOŞNIŢESCU ORĂCĂESCU: Cum îţi permiţi, cucoană, să îmi spui că... habar nu am ? Eu sunt Ploşniţescu Orăcăescu, am scris peste opt sute de cărţi în domeniul ploşniţologiei şi am participat la nenumărate conferinţe !

[*Prezidentul, împăciuitor, strigă*]

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Propun să închidem aici disputa ! Există şi ploşniţa-de-apă, există şi ploşniţa-sură, există şi ploşniţă-de-grădină, există şi ploşniţa-cerealelor, există şi ploşniţa-verzei, există nenumărate ploşniţe ! Pe de altă parte, să lămuresc termenul de apă ! Apa, conform dicţionarului explicativ, este, şi citez, este un... " Lichid incolor, inodor, transparent şi insipid, compus binar al oxigenului cu hidrogenul, care formează unul dintre învelişurile Pământului, fiind cel mai răspândit solvent "... Asta ca să eliminăm orice ambiguitate... Continuaţi, doamna Balamuc !

BALAMUC EUFROSINA : Închipuiţi-vă stimaţi colegi ce prăpăd ar face o viitură excepţională asupra acestor biete făpturi ! Aceste insecte nu vor mai putea să se înmulţească ! Precizez că nu iau în considerare părerea lui Ploşniţescu, cum că nu există... ploşniţă-de-apă ! Există ploşniţa-de-apă, am zis ! Aşa scrie în dicţionar ! Nu pot să mă exprim îndeajuns pentru a descrie prăpădul pe care l-ar face viiturile asupra acestor nefericite insecte !...

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Înfiorător !

BALAMUC EUFROSINA : Motiv pentru care am propus forurilor tutelare alocarea de fonduri pentru instalarea unor staţii automate de urmărire şi de avertizare a insectelor în cazul în care debitele de apă ar creşte foarte mult, periculos de mult...

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Aveţi tot spijinul nostru, distinsă doamnă Balamuc !

BALAMUC EUFROSINA : Vă mulţumescu enorm de mult pentru atenţie ! Ploşniţele-de-apă şi broaştele vă mulţumescu enorm pentru sprijin !....

[*Aplauze îndelungate…*]

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Dau cuvântul acum, tânărului şi promiţătorului savant, Mătăsaru Michiduţă, care ne va prezenta o interesantă comunicare şi anume... [*Se uită pe o foaie de hârtie şi citeşte cu multă atenţe...*] "Mătasea-broaştei, materie primă în industria textilă modernă"... Foarte interesant... Poftim la tribună stimate coleg...

MĂTĂSARU MICHIDUŢĂ [*Foarte emoţionat*] **:** Stimaţi colegi, mătasea-broaştei a cucerit şi industria textilă ! Vă mărturisesc că transformarea pe care o suferă mătasea-broaştei până să ajungă să fie folosită ca material textil, este foarte complicată... Totuşi, graţie eforturilor mele şi ale marelui meu sfătuitor, maestrul Tase Brotac, am reuşit !... Din mătasea-broaştei, am reuşit să facem batice, batiste, lenjerie, cămăşi, fuste, şerveţele, prosoape şi multe altele... Vă mulţumeşte enorm de mult pentru atenţie, Mătăsaru Michiduţă...

AUTORUL : În sfârşit, au urmat nenumăraţi vorbitori care au subliniat importanţa acestui fascinant domeniu. Multor vorbitori li s-a întrerupt expunerea de către distinsul domn Cocârţă, deoarece aceştia, cuprinşi de avântul respectivelor expuneri, nu se mai opreau ! Mă uitam la chipurile lor pasionate şi îmi dădeam seama că renunţau cu imens regret la expunerea lor. Spre exemplu doamna Matilda Popândac Coropişniţă, care vorbea despre importanţa apei în procesul de plutire a broaştelor, a izbucnit în lacrimi, în momentul când domnul prezident Cocârţă i-a spus clar şi răspicat să scurteze comunicarea ! Doamna Popândac a plâns de s-a prăpădit, s-a tăvălit, a urlat, dar a trebuit să plece, în cele din urmă de la tribună… După cinci ore de dezbateri, copleşit de gânduri, domnul Cocârţă, sosi dărâmat de oboseală la tribună şi anunţă…

COCÂRŢĂ HARALAMBIE: Stimaţi colegi, a sosit şi momentul mult aşteptat… Pauza de masă şi de cafea… Printre preparatele culinare, se numără: picioare de broască în sos vienez, specialitate de mormoloci, ploşniţe-de-apă fripte, tăvălite în mujdei de usturoi, prăjitură a la grec cu mormoloci tăvăliţi în zahăr ars şi multe altele… Iar ca băutură, apă provenită de la ultima viitură !... Şerveţelele sunt făcute din... mătasea-broaştei şi au fost puse la dispoziţia noastră de către tânărul şi talentatul savant, Michiduţă ! Vă rugăm să poftiţi în hol pentru degustare…

AUTORUL : Am ieşit din sala de conferinţe, deosebit de încântaţi… Este de prisos să mai adaug că nu a mai rămas nimic din acele preparate culinare delicioase… Iar băutura a fost pur şi simplu fenomenală ! Apa provenită de la ultima viitură a fost băută cu sete, da, cu sete, acesta este cuvântul care exprimă adevărul !... Apoi, pe la miezul nopţii, am ieşit cu toţii afară, luminaţi, mai buni, mai curaţi sufleteşte după această minunată sesiune de comunicări, plin de avânt pentru noi şi noi studii şi cercetări, pentru a contribui şi noi la efortul omenirii de a ieşi din această neruşinată criză economică, o criză care ne mănâncă zilele, o criză care continuă să-şi facă de cap în toată lumea civilizată…

DEZBATERI PARLAMENTARE...

PERSONAJELE

AUTORUL – un oarecare; apare doar la începutul şi la sfârşitul scenetei...
ZBIRU ŢURŢURICĂ – preşedintele Camerei Deputaţilor...
BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ - preşedintele Senatului …
JAPIŢĂ CUCULEŢ – deputat de Fleaşca, reprezentant strălucit al Partidului Carcalacilor Corupţist
CRUDU IEPUROAICA - reprezentantă credincioasă a Partidului Crocodilian Birocrat …
GROHĂEL GUIŢESCU - genial senator de Bazna, reprezentant al Partidului Porcinelor Mari …
BURSUCICĂ ŞORICIOAICA CIORILĂ-senatore de Caşcavalişţea, reprezentantă a Partidului Croncănitorii Mici...

AUTORUL : Am participat la o şedinţă a Parlamentului, fiind invitat de amicul meu Aristide Tutancamonescu Cârnaţ, parlamentar celebru, cunoscut de toţi oamenii din lumea largă... M-am uitat pe programul acelei reuniuni... Am văzut că erau înscrişi să vorbească următorii parlamentari: Zbiru Ţurţurică, preşedintele Camerei Deputaţilor, apoi Biciuşcă Ploşnicuţă, preşedintele Senatului, apoi Japiţă Cuculeţ, deputat de Fleaşca, reprezentant strălucit al Partidului Carcalacilor Corupţist, apoi distinsa doamnă Crudu Iepuroaica, reprezentantă credincioasă a Partidului Crocodilian Birocrat; apoi celebrul Grohăel Guiţescu, genial senator de Bazna, reprezentant al Partidului Porcinelor Mari şi în sfârşit, cunoscuta senatore de Caşcavalişţea, reprezentantă a Partidului Croncănitorii Mici, doamna Bursucică Ciorilă Şoricică. În aşteptarea începerii dezbaterilor, stăteam în acea sală imensă a Parlamentului şi admiram podiumul, fotoliile, îi admiram pe cei doi preşedinţi, admiram parlamentarii… care discutau, se scărpinau, se scobeau în nas, moţăiau… La un moment dat, Zbiru Ţurţurică îşi apropie gura de un microfon şi strigă…

ZBIRU ŢURŢURICĂ: Doamnelor deputate, domnilor senatori, doamnelor senatoare şi domnilor deputaţi, declar deschisă sesiunea parlamentară extraordinară a PARLAMENTULUI, cuvânt scris şi rostit cu litere mari... Azi, noi avem pe ordinea de zi, următoarele probleme importante, printre care, problema reducerii subvenţiilor acordate ciorilor şi porcilor, problema fondurilor pentru construirea unei ciupercării în subsolurile clădirii care ne adăposteşte, problema drepturilor gunoaielor, problema ajutorului financiar alocat pentru reducerea nivelului de poluare din deşertul Sahara şi în ultimul rând, problema majorării modestului nostru salariu, cu 50 de puncte procentuale şi mai avem şi alte probleme, spre exemplu, problema legii votului săptămânal... Dar... alo, domnu' deputat Japiţă, ce faci domnule, acolo în fotoliu, de ce nu eşti atent la ce latru eu aici ?

JAPIŢĂ CUCULEŢ [*râgâie, tuşeşte, cască plictisit, răcneşte*]: Află că încep să mă enervez, nene Zbirule ! După ce că ţi-am făcut o imensă onoare pentru că m-am obosit să vin şi să particip la şedinţa asta ordinară, îmi mai faci şi observaţie, cum că ce fac în fotoliul ăsta ordinar... Nu îţi este ruşine, nene Zbirule !? De ce eşti găinar ?...

ZBIRU ŢURŢURICĂ [*sare în picioare şi tremurând de enervare, zbiară*]: Te rog să nu fi obraznic, nea Japiţă, că vin la tine şi te lovesc în cap cu ciocanul ăsta de lemn, de o să vezi stele verzi !! Nu îţi este ruşine de loc, comedia dracului ! Şi acum să le luăm pe rând, să începem cu problema reducerii subvenţiilor acordate ciorilor şi porcilor ! Legiuitorul, adică respectiv comisia economică a senatului, socoteşte că ciorile şi porcii s-au bucurat prea mult timp de subvenţii substanţiale din partea statului în ceea ce priveşte plata pentru diverse seminţe consumate de pe ogoare de către ciori şi respectiv a nenumăraţilor coceni consumaţi de către porci şi în consecinţă a hotărât reducerea acestor subvenţii şi folosirea fondurilor astfel obţinute în alte scopuri, spre exemplu pentru achiziţionarea în regim de urgenţă a două mii de tancuri, pentru uzul domnilor deputaţi, pentru creşterea siguranţei lor ! Dacă sunt comentarii, vă rog să poftiţi la tribună !...

JAPIŢĂ CUCULEŢ [*urlă*] : Nu sunt comentarii, treci mai departe, nene Zbirule...

ZBIRU ŢURŢURICĂ : Sunt comentarii, nea Japiţă... Da, domnul senator, de fapt, marele, imensul senator, Grohăel Guiţescu, vă rog, să poftiţi la această tribună străbună, hi, hi, hi, permiteţi această glumă nostimă, destul de reuşită aş zice eu, vă rog poftiţi la tribună...

GROHĂEL GUIŢESCU [*Imensul senator Grohăel Guiţescu, păşeşte greoi şi plin de importanţă, îndreptându-se spre tribună... Asistenţa aplaudă frenetic... Gigantul senator, ajuns aici, tuşi, se înclină, apoi urlă...]* : Mulţumesc… Am sosit la tribună... Noaptea trecută am scris o cugetare profundă... Iată acea sclipire de inteligenţă pe care am avut-o noaptea trecută... Orice trib sau orice tribunal ar trebui să aibe o tribună pentru un tribun nebun... După cum se ştie eu sunt un tribun... nebun... Domnule preşedinte al senatului, domnule preşedinte al deputaţilor, domnilor şi doamnelor deputaţi şi senatori… Permiteţi-mi să vă atrag atenţia că reducerea substanţială a alocaţiilor şi a subvenţiilor pentru ciori şi pentru porci, va aduce foamete inimaginabilă pentru aceste biete făpturi lipsite de mijloace de trai, de mijloace de subzistenţă. Pentru care am şi scris o poezie de o strofă…
Vă rog să-mi daţi voie să o recit… Atenţie !... Guiţ, groh…
" Niciodată la un porc sau la o cioară,
Subvenţia să nu o reduci,
Pentru că porcul fuge, cioara zboară,
Şi atunci, spune, ce ai să te faci ?"
Spuneţi aşadar oameni buni, ce o să ne facem dacă vor fugi porcii şi vor zbura ciorile ? Ce va spune Comunitatea Europeană, Parlamentul Europei, lumea întreagă, ce va spune despre noi, când va afla că până şi porcii şi ciorile au plecat de la noi, întrucât nu mai au ce să mai mănânce de pe ogoare, deoarece li s-au redus subvenţiile... Pe de altă parte, câinii vagabonzi şi pisicile fără stăpân, au parte de diferite alocaţii şi de subvenţii !... Chiar şi gândacii beneficiază de subvenţii !...

ZBIRU ŢURŢURICĂ, [*zbiară extaziat*]: Aşa este, sunt total de acord !

GROHĂEL GUIŢESCU [*Imensul senator, se înclină, trimise o bezea oamenilor din sală, apoi continuă să urle*...] : Vă rog să vă gândiţi foarte serios atunci când veţi vota ! Vă mulţumeşte marele, imensul, Grohăel Guiţescu, care a fost răpit de un Obiect Zburător Neidentificat ! Mai sunt cunoscut şi sub numele de Guiţel Grohăescu, un mare admirator al ciorilor şi în special al porcilor ! Mărturisesc că sunt îndrăgostit nebuneşte de porcii din rasa Bazna ! Vă implor, nu lăsaţi să moară de foame porcii !...
[*Grohăel Guiţescu, făcu o plecăciune şi apoi se îndreptă spre un fotoliu uriaş din sală, pe care se aşează... După un timp, preşedintele Biciuşcă Ploşnicuţă, strigă*]:

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ : Îi dau cuvântu' acum doamnei senatoare Bursucică Şoricioaica Ciorilă, din partea Partidului Croncănitorii Micii… Vă rog doamna senatoare, să nu vă lungiţi prea mult cu vorba, deoarece, domnii parlamentari deja au început să caşte…

[*Impozanta senatoare Bursucică Şoricioaica Ciorilă, se deplasă spre tribună. Ajunsă aici, îşi potrivi microfoanele, tuşi de nenumărate ori, apoi începu să zbiere...*]

BURSUCICĂ ŞORICIOAICA : În calitate de Senatoare de Caşcavalıştea şi în calitate de membră a Partidului Croncănitorii Mici, ţin să atrag atenţia onorat auditoriului că reducerea subvenţiilor pentru ciori şi pentru porci, va avea implicaţii foarte grave asupra imaginii ţării noastre, abia intrată în Uniunea Europeană… Avea perfectă dreptate antevorbitorul meu, maestrul Guiţescu, atunci când afirma că ciorile şi porcii se vor supăra şi vor părăsi ţara, ducându-se în zările albastre, dacă le vom micşora subvenţiile. Cum este posibil să nu avem grijă de ciorile noastre, de porcii noştri, stau şi vă întreb eu ? La ce o să folosiţi banii rezultaţi din reducerea subvenţiilor ? Stau eu şi vă întreb… Ce să faceţi cu ei ?... Să vă măriţi salariile, sau pensiile, să vă cumpăraţi automobile de lux şi vile de lux şi altele şi altele, că nu vă mai satură Dumnezeu de atâta lux şi desfrâu, în vreme ce ciorile şi porcii, vor pleca în masă ! Ei comedia dracului !…

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ [*sare de pe scaun, furios şi urlă*]:

Vă rog doamnă senatoare să fiţi cuviincioasă, sau vă vom da în judecată pentru că ne jigniţi…

BURSUCICĂ ŞORICIOAICA [*continuă furibundă*]: Ce ? Vă supără adevărul, criminalilor, zgârciţilor, mârlanilor ? Aveţi burţile mari ca nişte butoaie de atâta bogăţie şi nu vă mai săturaţi, că acuma vreţi să luaţi bucăţica de mâncare de la pliscul bietelor ciori şi de la râtul bieţilor porci, reducându-le subvenţia, neruşinaţi ce sunteţi !... Huuuooo !...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ [*se apropie de coana Şoricioaica şi urlă*]: Să vină procuratura ! Te dau în judecată, croncănitoare bătrână şi neruşinată şi obraznică ! Mahalagioaică ordinară ! Ieşi afară din această instituţie sacră, instituţie numită... Parlament !... Marş afară !... Obrăznicătură !... Nu mai guiţa ca o purcea flămândă ! Nu mai croncăni ca o cioară lihnită de foame !... Ştie toată lumea ce hoaţe sunt ciorile, să nu le plângem de milă !...

[*După ce spuse toate astea, se aşează nervos pe scaun*…]

ZBIRU ŢURŢURICĂ [*îl bătu de umăr pe Ploşnicuţă şi îi spuse blând*…]

Uşor, uşor, nene Biciule, că faci infarct !

[*Se întorce apoi spre coana Bursucică, strigă nervos*…]

Iar dumneata coană mare, coană Bursucică Şoricioaica, să faci bine şi să te cari de la tribună şi în locul dumitale să poftească doamna deputat, coana Crudu Iepuroaica, deputată de Crocobauru, reprezentantă a Partidului Crocodilian Birocrat. O cotoroanţă binecunoscută !... Pofteşte la tribună cotoroanţo !...

[*Cotoroanţa, adică Crudu Iepuroaica, se ridică cu mare greutate de pe fotoliul pe care stătea tolănită şi se îndreptă spre tribună… Ajunsă aici, ridică pumnul spre nenea Zbiru Ţurţurică şi ţipă…*]

CRUDU IEPUROAICA : Cotoroanţă este mumă-ta !...
[*Apoi se întoarse spre public, respectiv spre colegii parlamentari şi strigă…*]
Sunt perfect de acord cu antevorbitorii mei, şi vă spun de pe acum că voi vota contra reducerii subvenţiilor acordate ciorilor dar nu voi vota pentru reducerea subvenţiilor acordate porcinelor... Colegii mei din Partidul Crocodilian Birocrat, sunt de acord cu mine în această privinţă... Porcinele, după cum se ştie beneficiază de o subvenţie multiplă... Primesc fonduri şi din partea Partidului Porcinele Mari, din care face parte şi domnul Guiţescu sau Grohăescu, şi din partea guvernului, aşa încât, nu am înţeles, va să zică porcinele să aibă mai multe fonduri, iar ciorile, după ce că sunt amărâte, să li se reducă şi din fondul alocat lor ? Tot porcinele să o ducă bine ?
GROHĂEL GUIŢESCU [*Îi dădu cu tifla distinsei doamne şi după ce îi dădu cu tifla, strigă…*] : Da, tot porcinele să o ducă bine, pentru că aşa vreau eu, Grohăel Guiţescu !
CRUDU IEPUROAICA [*Enervată, se întoare spre preşedintele Ţuţuhache şi zbiară…*]: Domnule preşedinte, vă rog să nu îi permiteţi lui Guiţescu să mă întrerupă... Acest porc mizerabil şi cretin începe să mă enerveze !...
[*Apoi, se întorase spre colegii deputaţi, tuşi de nenumărate ori şi ţipă*]:
Se cunoaşte zicătoarea care zice că mielul blând suge de la două oi, ei bine şi porcinele sug de la două oi, adică de la Partidul Porcinelor Mari şi apoi de la guvernul ce cu atâta generozitate aprobă subvenţii peste subvenţii la porcine...
Să vă fie ruşine ! Mă opun cu vehemenţă şi dementă pentru reducerea subvenţiilor la ciori dar nu şi la porcine ! Pe porci, să-i subvenţioneze Partidul Porcinelor Mari sau nenea Guiţescu !
GROHĂEL GUIŢESCU [*sare de pe fotoliul pe care stătea tolănit şi urlă, cuprins de o mare agitaţie…*]: Nemernică analfabetă, te legi de marele meu partid, marele Partid al Porcinelor Mari, ca o tembelă ce eşti, cine dracu' te-a băgat în parlament, hoţoaică neruşinată ?
CRUDU IEPUROAICA [*strigă*]: Poporul m-a băgat în parlament, ca să şti, boşorogule, porcălăule, pramatie !...
GROHĂEL GUIŢESCU [*Din ce în ce mai nervos, urlă…*] : Ce-ai făcut dumneata, în viaţa dumitale mizerabilă ! Ai zburat ca o cioară de la un partid la altul ! Câte cărţi ai scris dumneata ? Câte propuneri legislative şi iniţiative parlamentare ai avut dumneata ? Spre deosebire de mine, marele Grohăescu Guiţel sau Guiţescu Grohăel, care am scris mii şi milioane de cărţi, am creat milioane şi milioane de locuri de muncă, am adus prestigiul ţării la un nivel incredibil, am fost răpit de un Obiect Zburător Neidentificat şi aşa mai departe !... Nu îţi este ruşine să te legi de subvenţiile acordate porcinelor, pramatie birocrată ce eşti ! Îţi place, hai, să mănânci caltaboşi şi cârnaţi şi sarmale şi şorici şi jumări, javră crocodiliană ?!...
BICIUCĂ PLOŞNICUŢĂ : Vă rog stimate domnule animal politic Guiţescu, puţină decenţă, vă rog...
GROHĂEL GUIŢESCU : Decentă să fie toanta asta numită Iepuroaica, nu eu !

BICIUCĂ PLOŞNICUŢĂ : Supunem la vot... Cine este pentru ?.... Nimeni... Cine se abţine ? Nimeni... Cine este contra ? Toată lumea ! Aşadar reducerea subvenţiilor acordate ciorilor se respinge în unanimitate de voturi, aşadar, ciorile vor putea dormi liniştite... Trecem acum la votul pentru reducerea subvenţiei acordate porcilor... Cine este pentru ? Cine este împotrivă ? Cine se abţine ? Deci se respinge şi această reducere, cu majoritate de voturi, aşa încât şi porcii vor putea sforăi liniştiţi în coteţele lor... Trecem acum la următoarea problemă aflată pe ordinea de zi şi anume, problema fondurilor pentru construirea unei ciupercării în subsolurile clădirii care ne adăposteşte, iniţiativa domnului deputat Japiţă Culiţă, deputat de Fleaşca, reprezentant al Partidului Carcalacilor Corupţist, pe care îl invit la tribună... Poftiţi la tribună nene Japiţă...

JAPIŢĂ CULIŢĂ : Despre necesitatea alocării de fonduri pentru construirea unei ciupercării în subsolurile clădirii Parlamentului, aproape că nici nu mai este cazul să mai vorbesc. Este o necesitate clară şi singurul lucru care mai miră astăzi pe toată lumea, este cum de s-a aşteptat atâta timp, ca eu şi tocmai eu, Japiţă Culiţă să vin şi să propun aceasta. Precum se ştie, subsolurile clădirii Parlamentului sunt pline de apă, de şobolani, de şoareci, sunt surse de infecţii şi de boli, motiv pentru care şi primim, noi parlamentarii, un spor de risc, substanţial de altfel...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ : Scuzele mele că te întrerup nene Japiţă, dar mie nu mi se pare că sporul de risc este prea mare... Nici măcar nu acoperă costul tratamentului pentru turbare... Eu spre exemplu nu mi-am putut permite să plătesc injecţiile contra turbării, atunci când am fost muşcat de un şobolan turbat, provenit din subsolurile clădirii Parlamentlui ! Să se ştie !...

JAPIŢĂ CULIŢĂ [*strigă, sugrumat de emoţie…*]: Aveţi dreptate domnule Biciu Ploşnicuţă ! Nu vă contrazic ! Pentru a elimina riscurile contaminării cu tot felul de boli, provenite din susolul clădirii Parlamentului, am propus aşadar să se aloce fonduri pentru o crescătorie de ciuperci, care să elimine deci şobolanii turbaţi, şoarecii, ţânţarii, muştele, microbii şi să asigure şi o producţie substanţială de ciuperci, pe care, pe de o parte, le vom mânca, iar pe de altă parte le vom putea vinde şi vom putea asigura astfel fonduri substanţiale pentru diverse scopuri... Iată aşadar ideile principale care stau la baza acestei hotărâri pentru construirea ciupercăriei...

ZBIRU ŢUŢUHACHE: Mulţumim, coane Japiţă... Personal, nu am nimic împotriva ciupercăriei, cu condiţia ca să se garanteze că nu vor creşte şi ciuperci otrăvitoare, cum ar fi spre exemplu ciuperca numită " Pălăria Şarpelui", pe care eu, personal, nu pot să o sufăr !...

JAPIŢĂ CULIŢĂ [*Face o plecăciune adâncă în faţa lui Zbiru Ţuţuhache şi apoi, zbiară, sugrumat de emoţie*]: Mulţumesc, mult stimate domnule Zbiru ! Voi interzice efectiv să se cultive acea ciupercă otrăvitoare numită " Pălăria Şarpelui" !...

ZBIRU ŢURŢURICĂ : În rest vă recomand stimaţi colegi să votaţi favorabil proiectul de alocare de fonduri pentru construirea ciupercăriei... Cine este pentru ? Toată lumea ! Cine se abţine ? Nimeni !... Cine este contra ?... Nimeni... Aşadar, ciupercăria a fost votată în unanimitate !...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ [*urlă*]: Trecem acum la problema drepturilor gunoaielor, iniţiată de un grup de parlamentari de la Partidul Crocodilian Birocrat… Vă rog doamnă Crudu Iepuroaica să vă duceţi la tribună…

[*Numita Crudu Iepuroaica, plină de importanţă, se îndreptă spre tribună şi apoi, ajunsă aici, după ce se pieptănă cu o perie aurită, începu să vorbească, extaziată*…]

CRUDU IEPUROAICA : Ca tot ce există pe lumea asta şi gunoaiele au şi ele drepturi, în mod indiscutabil ! Militäm pentru următoarele drepturi fundamentale ale gunoaielor... Unu... Dreptul gunoaielor de a avea un minister, prin urmare să se înfiinţeze un minister al gunoaielor ! Doi. Dreptul gunoaielor de a avea un institut, deci, să se înfiinţeze un institut pentru studiul lăzilor de gunoi, al tomberoanelor şi al coşurilor de gunoi, strict necesare pentru colectarea gunoaielor...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ : Dar, distinsă doamnă parlamentară, există deja ministerul gunoaielor şi există un institut care se ocupă cu colectarea şi reciclarea gunoaielor, în comuna Balamucea !...

CRUDU IEPUROAICA : Este total insuficient şi ineficient, mult iubite şi stimate domnule Biciu Ploşnicuţă... Deci, urmează... Trei... Dreptul gunoaielor de a fi cunoscute în lumea întreagă, prin urmare să li se facă o intensă publicitate la radio, televiziune, în ziare şi reviste, care, în paranteză fie spus vor deveni şi ele, mai devreme sau mai târziu... gunoaie şi mă refer desigur la aparatele de radio şi televiziune, care învechindu-se sau defectându-se, vor fi aruncate la... gunoi, ca şi ziarele şi revistele ieşite din circulaţie... Patru... Dreptul gunoaielor de a li se acorda un procent din Produsul Intern Brut, pe scurt PIB, ca o recunoaştere a importanţei lor pe plan naţional şi internaţional... Şi în fine... cinci... Dreptul gunoaieor de a avea un festival al lor şi numai al lor... Festivalul gunoaielor !...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ [*Enervat, urlă...*] : Stimată Crudu Iepuroaica, dacă şi gunoaiele au ajuns să aibă drepturi, atunci vă spun drept, că mă voi spânzura !... Gata, dacă această propunere legislativă va fi votată favorabil, eu unul, Biciuşcă Ploşnicuţă, mă voi duce direct la subsolul clădirii parlamentrului şi mă voi spânzura în semn de protest !... Dau cuvântul doamnei Bursucică Şoricioaica, Senatoare de Caşcavalişţea a Partidului Croncănitorii Mici... Ce părere ai cucoană despre această iniţiativă parlamentară ?

BURSUCICĂ ŞORICIOAICA [*Răspunde de acolo din fotoliul pe care stătea tolănită de parcă s-ar fi pegătit să se culce*]: O găsesc bună, generoasă şi morală... Da, şi gunoaiele trebuie să aibă drepturi ca oricine, stimate domnule Ploşnicuţă... S-ar fi putut foarte bine, domnule Biciuşcă Ploşnicuţă, s-ar fi putut ca dumneata să fi un gunoi... Ce-ar fi să te pui în situaţia asta, adică să fi un simplu gunoi ! Ei, în situaţia în care ai fi lipsit de drepturi, ce ai avea de zis ? Aud ?...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ [*Urlă mânios la culme*]: Ce-ai spus ? Că sunt gunoi ? Nu îţi este ruşine ? Huuuoo ! Afară, afară din clădirea parlamentului, mahalagioaico ! Ruşine să-ţi fie ! Ieşi afară ! Mahalagioaică neruşinată ! Secătură ! Propun la vot această neruşinată iniţiativă legislativă referitoare la drepturile gunoaielor... Cine este pentru ? Nimeni ! Cine este contra ? Nimeni !... Cine se abţine ? Toată lumea !...

BURSUCICĂ ŞORICIOAICA [*Răcneşte*]: Uluitor ! Toată lumea se abţine ! Să vă fie ruşine ! Şi gunoaiele trebuie să aibe drepturi, nu uitaţi, lichelelor !...

BICIUŞCĂ PLOŞNICUŢĂ [*Îngălbenit de furie, urlă…*]: Taci din gură, pramatie ! Deci legea se trimite la gunoi, adică nu, vă rog să mă scuzaţi, se trimite din nou la comisiile de specialitate pentru a fi rediscutată !... Trecem acum la problema ajutorului financiar alocat pentru reducerea nivelului de poluare din deşertul Sahara şi în ultimul rând, problema majorării mizerabilului nostru salariu, cu 50 de puncte procentuale, iar apoi, în partea a doua, după pauză, trecem la problema legii votului săptămânal… Atrag atenţia domnului Grohăel Guiţescu să nu se mai scobească în nas şi doamnei Crudu, să nu se mai scarpine în cap şi doamnei Şoricioaica să nu mai râgâie !... Aşa... Domnul Guiţescu, vă rog, poftiţi la tribună...

GROHĂEL GUIŢESCU : Pe scurt, trebuie spus că poluarea în Sahara a atins niveluri alarmante şi este o chestiune, de onoare să contribuim şi noi la reducerea acestui nivel şi apoi pentru trimiterea unei delegaţii de parlamentari în zonă... Vă rog să supuneţi la vot stimate domnule preşedinte...

ZBIRU ŢURŢURICĂ : Cine este pentru ? Toată lumea !... Deci a fost aprobată şi această chestiune... Înainte de a lua o binemeritată pauză, vom supune la vot şi chestiunea majorării modestului nostru salariu, cu 50 de puncte procentuale... Vă rog doamna senatoare...

BURSUCICĂ ŞORICIOAICA : Deoarece evoluţia pe plan internaţional a bursei de capital a avut o cădere dramatică, uluitoare în ultima vreme, datorită faptului că moneda naţională s-a devalorizat, datorită scumpirii vieţii pe toate planurile, datorită crizei economice galopante, am propus să ne mărim modesta noatră leafă cu 50 de procente, pentru a putea supravieţui în această junglă care este lumea în care trăim !... Este o sumă modestă, dar absolut trebuitoare pentru a duce şi noi, parlamentarii, care suntem totuşi crema societăţii, un trai decent. Vă rog domnule preşedinte să supuneţi la vot.

ZBIRU ŢURŢURICĂ : Deşi nu cred că mai este cazul, voi supune propunerea la vot, dar cu amendamentul esenţial următor şi anume că această creştere să fie de 100 de procente în loc de 50 de procente, pentru a fi mai siguri... Cine este contra ? Fantastic, incredibil, toată lumea este contra măririi salariilor cu 100 de procente ! Uluitor !... Dar sunteţi de acord să crească cu 150 de procente ? Da ?... Deci în unanimitate, se adoptă creşterea salariior cu 150 de procente...

GROHĂEL GUIŢESCU [*Din imensul său fotoliu, strigă, aproape sufocându-se*]: Stimate domnule Zbiru Ţuţuhache, stimate domnule Biciuşcă Ploşnicuţă, simaţi colegi, sunt extrem de fericit şi de satisfăcut că s-a votat favorabil creşterea modestelor noastre salarii... Da, avem nişte salarii mizerabile, incredibil de mici ! Nu îmi rămâne decât să vă felicit pentru acest vot favorabil... Frunză verde de arţar, sunt un biet parlamentar, fără un ban în buzunar !... Vă mulţumeşte tuturor, marele Grohăel Guiţescu sau Grohăescu Guiţel !... Voi dona o parte din salariu pentru a se cumpăra hrană porcilor domestici precum şi porcilor mistreţi, să se ştie ! Ah, iubiţii mei purceluşi, nu veţi mai suferi de foame ! Grohăel Guiţescu este alături de voi, purceluşilor... [*Plânge şi sughiţă...*]

ZBIRU ŢURŢURICĂ [*Se ridică în picioare şi strigă…*] : Şi cu asta stimaţi colegi, luăm o meritată pauză, după care vom dezbate legea votului săptămânal, legea interzicerii fluieratului în locurile publice, precum şi legea cârpelor şi legea sarmalelor... Vă rog să vă gândiţi dacă nu ar fi cazul ca fiecare parlamentar să aibe o statuie... Vă rog să îmi daţi voie acum să fredonez, la sfârşitul acestei prime părţi a sesiunii parlamentare, următorul cântec pe care l-am compus anul trecut, în timp ce mă aflam în vizită de lucru în Honolulu, în fruntea unei delegaţii de parlamentari... Versurile le-am compus tot eu... De aici rezultă clar, marele meu talent de compozitor şi interpret precum şi marele meu talent poetic...

[*Preşedintele Ţuţuhache, începe să fredoneze…*]

Frunză verde, frunză lată, nu există în lumea toată,
Un om mai deştept ca mine, care să o ducă bine...
Eu sunt Ţuţuhache Zbiru, mare deputat, şi sunt mândru, brav bărbat...
Fac legi numeroase, fac legi foarte frumoase,
Pentru ca oamenilor să le aducă alinare
Şi multă bunăstare...
Să ne cânte lăutarii,
Să ne servească ospătarii,
Să jucăm, să chefuim,
Să cântăm, să chiuim...

AUTORUL : În timp ce minunatul preşedinte fredonează, toţi parlamentarii ies din sala de şedinţe, fericiţi, luând o binemeritată pauză… Îi mulţumesc lui Aristide Tutancamonescu Cârnaţ, superbul meu prieten pentru că mi-a permis să particip la acea şedinţă memorabilă... Mă simt acum mult mai înţelept !… Altceva nu mai am ce să mai zic… Sunt extaziat, plin de admiraţie…

Totuşi, dacă stau bine şi mă gândesc, aş mai avea ceva de adăugat...

Aşa este oricine, un actor nemuritor,
Care spune oricui, povestea lui...
Şi de râde, de plânge, ori de este serios,
De se răsteşte, de linguşeşte, de lucrează, ori de visează,
De bate, ori de înjură, de este încrezut, ori de este ruşinat,
De este prost, ori deştept, de este mare şi glorios, ori mic şi vanitos,
De este orgolios, de averi însetat, de este romantic, sentimental,
De este savant, ori vizionar, să nu uiţi că toţi sunt actori nemuritori
Care spun tuturor, povestea lor...
Tu însuţi eşti un actor nemuritor !…
Să nu fi întristat, să nu fi supărat,
Pentru că există un paradis pentru fiecare,
În această lume trecătoare…
Şi acum, la despărţire,
Cu plecăciune, vă spun, la revedere !...

TEXTS IN ENGLISH

A PARADISE FOR EVERY

INTRODUCTION

I confess that I hesitated long before I decided to write and then publish this sketch | initially wanted to write something funny, to dislodge more of days of boredom or to cheer some more days or tiring dureroaseâ | initially were written in the form of humorous sketches, and then under the influence of Ion Luca Caragiale and Eugene Ionesco's tried this genre … To what extent I succeeded, not really know… In any case I tried… Most sketch these were first some dreams, with a more particularly, some dreams cheerful May, which I then tried to render in words… Maybe some who will deign to read this sketch, will feel aggrieved may in any way, but I must mention that any similarity of name, institutions, situations, events, etc.. is purely accidental… I never intended to take us on in derision…

We know that distance from hilarity to give irritation is… a step, though it should not be forgotten… in final…

"Most of the lost days is that you do not shave…" - CHAMFORT…

All the best,

Dr. Chem. Constantin BORCIA

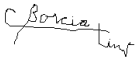

TWO FRAGMENTS...

THE SKETCH

"PARLIAMENTARY DEBATE" ILLUSTRATED FRAGMENT

Green leaf, leaf width, There is the whole world,
A smarter man than me, Lead to a better ...
I am Ţuţuhache Zbiru, high MP And proud, brave man ...
Are numerous laws, Laws are very beautiful
For people like me To live well ...
Let the musicians play, Waiters serve us,
To play, to revel, To sing, to shout ...

* * *

" *So is anyone actor immortal*
What everyone says, the story of ...
And the laughs, the cries, or is seriously
It is răsteşte of linguşeşte of work, or dream,
The fight, or swear, to be trusted, or is ashamed,
It is stupid, or smart, for it is great and glorious, or small and vain,
It is vain, property thirsty for is romantic, sentimental,
It is the scientist, or visionary, do not forget that all players are immortal
What say all, their story ...
You yourself are an immortal actor! ...
There are a paradise for every ...
In this world fleeting ...
And now, farewell,
The bow, say, goodbye! ... ..."

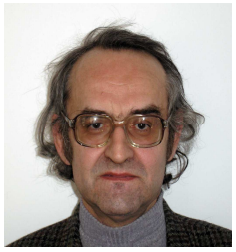

Constantin M. BORCIA : 1956, octombrie, 23;

Facultatea de Fizică - Universitatea Bucureşti – 1986;

doctor Chimie – Universitatea "Politehnica", 2005, Bucuresti.

Lucrări elaborate (selecţie):

BORCIA, C : - "Viaţa mea este ca un labirint (Jurnal oniric)" ŞI "Destinul vieţii în Univers" (Anexa: Moartea şi supravieţuirea), regie proprie, ISBN 973–0 - 03143 – 3, Bucureşti, România, **2003.**

BORCIA,**C**., GEORGESCU I. IULIA_ - "The accumulation of radionuclides in the marine sediments of the romanian coastal area of the Black Sea", *The Black Sea Coastal Interaction / Phenomena and Related Impacts and Applications, Interantional Workshop, Constanta, Romania, 13 – 15 May* ***2004****.*

BORCIA,C.:"Aspecte privind complexitatea proceselor de poluare a mediului acvatic"– IPSI,Venice,**2004.**

BORCIA, C : - "Modelarea matematică a proceselor radiochimice în funcţie de regimul hidrologic al sedimentelor dintr-un anumit sector al fluviului Dunărea" – teza doctorat, Universitatea "Politehnica" Bucuresti, Bucureşti, octombrie, **2004.**

BORCIA, C : "Marele mister al Marelui Univers – între realitate şi fantezie", Bucureşti, **2005.**

BORCIA, C : "Moartea şi supravieţuirea – între certitudine şi ipoteză", Bucureşti, **2005.**

BORCIA,C: "Acolo cineva veghează (proza fantastică şi poezii existenţiale)", Editia semnal, Editura Printech, Bucureşti, Romania,
ISBN (10) 973–718 – 521 – 8,ISBN (13) 978 – 973 – 718 – 521 – 1, **2006**

BORCIA,C:"Chemarea stelelor (poezii existenţiale şi însemnări)", Editura Printech, Bucureşti, România, ISBN 978-606-521-465-1, **2009**

BORCIA,C:"Tentatia Necunoscutului (proză ştiinţifico fantastică)" Editura Printech, Bucureşti, România, ISBN 978-606-521-464-4**, 2009**

BORCIA, C : "Marele mister al Marelui Univers – între realitate şi fantezie", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-500-9, **2010**

BORCIA, C : "Moartea şi supravieţuirea – între certitudine şi ipoteză", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-501-6, **2010**

BORCIA, C : "DESTINUL VIEŢII ÎN UNIVERS (ESEU ŞTIINŢIFICO-FANTASTIC)", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-533-7 , **2010**

BORCIA, C : "DINCOLO DE LUMEA EFEMERĂ (PROZĂ FANTASTICĂ)**" ,** Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-3, **2010**

BORCIA, C : „DIVERSITATEA CUNOAŞTERII (REFLECŢII)" , Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-619-8, **2010**

BORCIA, C : *„LOCUITOR ÎN LUMEA VISELOR (FICŢIUNI)"* ***,****Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-620-4,* ***2010***

BORCIA, C : "UNIVERSUL, VIAŢA. CONŞTIINŢA - ÎNTRE ADEVĂR ŞI ILUZIE (PROZĂ FANTASTICĂ, ÎNSEMNĂRI, IPOTEZE)", Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-672-3 , **2011**

BORCIA, C : *„SOCIETATEA FĂRĂ PRINCIPII (SCENETE UMORISTICO-ABSURDE), Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-671-6 ,* ***2011***

BORCIA, C : „ REALITĂŢI SUBIECTIVE (FICŢIUNI) ", *Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-713-3 ,* **2011**

BORCIA, C : „UNIVERSURI IMAGINARE (FICŢIUNI)" , *Editura Printech, Bucureşti, ISBN 978-606-521-712-6 ,* **2011**

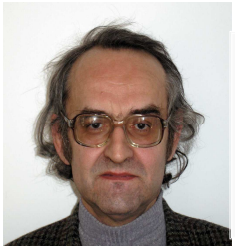

Constantin M. BORCIA – born: 1956, Octobre, 23. Bachelor in Physics (University Bucharest) – 1986; doctor in Chemistry –2005 ("Polytechnic" University of Bucharest); writer.

Elaborate work (short selection):

BORCIA, C : - "My life is like a labyrinth (day-dream diary)" AND "The destiny of life in the Universe" (Annex: Death and survival), under own control, ISBN 973 – 0 - 03143 – 3, Bucharest, Romania, **2003.**

BORCIA,C: GEORGESCU I. IULIA_ - "The accumulation of radionuclides in the marine sediments of the romanian coastal area of the Black Sea",

*The Black Sea Coastal Interaction / Phenomena and Related Impacts and Applications, Interantional Workshop, Constanta, Romania, 13 – 15 May **2004**.*

***BORCIA, C.,** : - "Aspects regarding the complexity of the aquatic environment polluting processes", IPSI (Internet, Processing, Systems for e-education/e-business, and Interdisciplinaries) review, Venice, **2004**.*

BORCIA, C : - "Mathematical modeling of the radio-chemical processes, function of the hydrological regime of the sediments within a certain section of the Danube" – doctorate thesis, Polytechnic University of Bucharest, Bucharest, October, **2004**.

BORCIA, C : "The great mystery of the Large Universe – between reality and fantasy", Bucharest, **2005**.

BORCIA, C : "Death and survival – between certainty and hypothesis", Bucharest, **2005.**

BORCIA, C:" SOMEBODY, OUT THERE, IS WATCHING (fantastic prose and existentialist poems)", Signal edition, Printech publishing house, Bucharest, Romania,ISBN (10) 973–718 –521– 8, ISBN (13) 978 – 973 – 718 – 521 – 1, **2006**

BORCIA, C:"Call of stars (Existentialist poems and notes)", Printech publishing house, Bucharest, Romania,ISBN 978-606-521-465-1, **2009**

BORCIA, C:"Temtation of the unknown (science fiction prose)", Printech publishing house, Bucharest, Romania,ISBN 978-606-521-464-4**, 2009**

BORCIA, C : "The great mystery of the Large Universe – between reality and fantasy", Printech publishing house Bucharest, ISBN 978-606-521-500-9, **2010**

BORCIA, C : "Death and survival – between certainty and hypothesis", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-501-6, **2010**

BORCIA, C : "DESTINY OF LIFE IN UNIVERSE (SCIENCE – FICTION ESSAY)" , ", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-533-7 , **2010**

BORCIA, C : "*BEYOND THE EPHEMERAL WORLD* (FANTASTIC PROSE), Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-3, **2010**

BORCIA, C : „DIVERSITY KNOWLEDGE (Reflections)" **-** Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-619-8, **2010**

BORCIA, C : „*INHABITANT IN THE WORLD OF DREAMS (FICTIONS)", ISBN 978-606-521-620-4, **2010***

BORCIA, C : "UNIVERSE, LIFE, CONSCIOUSNESS – BETWEEN TRUTH AND ILLUSION (FANTASTIC PROSE, NOTES, ASSUMPTIONS)", Printech publishing house, Bucharest, ISBN 978-606-521-672-3, **2011**

BORCIA, C : "SOCIETY WITHOUT PRINCIPLES (THE HUMOUR AND THE ABSURD SKETCH)", Printech publishing house, Bucharest , ISBN 978-606-521-671-6 , **2011**

BORCIA, C : „SUBJECTIVE REALITY – (FICTIONS)" , Printech publishing house, Bucharest, *ISBN 978-606-521-713-3 ,* **2011**

BORCIA, C : „ IMAGINARY UNIVERSES (FICTIONS)", Printech publishing house, Bucharest, *ISBN 978-606-521-712-6,* **2011**

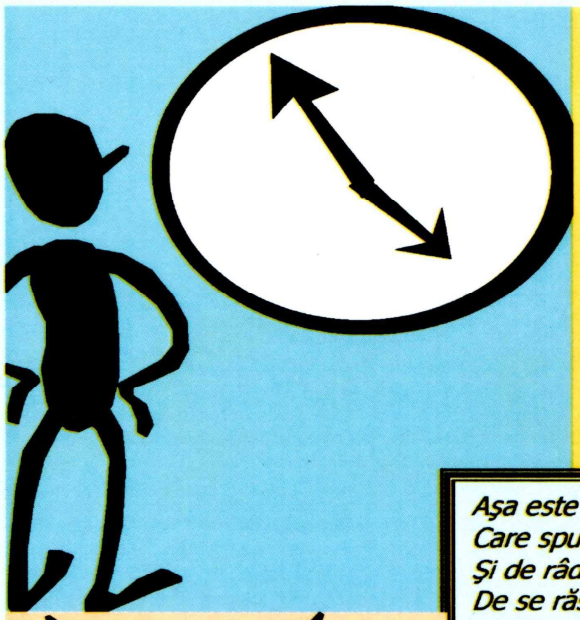

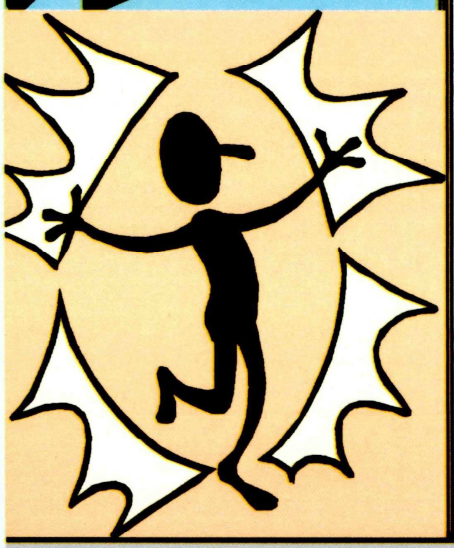

Aşa este oricine, un actor nemuritor,
Care spune oricui, povestea lui...
Şi de râde, de plânge, ori de este serios,
De se răsteşte, de linguşeşte, de lucrează, ori de visează,
De bate, ori de înjură, de este încrezut, ori de este ruşinat,
De este prost, ori deştept, de este mare şi glorios, ori mic şi vanitos,
De este orgolios, de averi însetat, de este romantic, sentimental,
De este savant, ori vizionar, să nu uiţi că toţi sunt actori nemuritori
Care spun tuturor, povestea lor...
Tu însuţi eşti un actor nemuritor !...
Să nu fi întristat, să nu fi supărat,
Pentru că există un paradis pentru fiecare,
În această lume trecătoare...
Şi acum, la despărţire,
Cu plecăciune, vă spun, la revedere !...

Alte cărţi

- ⇒ **"Moartea şi supravieţuirea - între certitudine şi ipoteză" – eseu**
- ⇒ **"Chemarea stelelor" - proză fantastică, poezii existenţiale şi însemnări**
- ⇒ **"Societatea fără principii" – scenete umoristico-absurde**
- ⇒ **"Tentaţia necunoscutului" – proză ştiinţifico-fantastică**
- ⇒ **"Universuri imaginare" – ficţiuni**
- ⇒ **"Marele mister al Marelui Univers – între realitate şi fantezie" - eseu ştiinţifico-fantastic**
- ⇒ **"Dincolo de lumea efemeră" – proză fantastică**
- ⇒ **"Destinul vieţii în Univers " – eseu ştiinţifico-fantastic**
- ⇒ **"Diversitatea cunoaşterii" – reflecţii**
- ⇒ **"Locuitor în lumea viselor" – ficţiuni**
- ⇒ **"O lume fascinantă" – schiţe umoristice**
- ⇒ **"Realităţi subiective" - ficţiuni**
- ⇒ **"Universul, viaţa, conştiinţa - între adevăr şi iluzie" – proză fantastică, însemnări, ipoteze**

ISBN 978-606-521-779-9
9 786065 217799